

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสในการรับรู้และการเข้าร่วมกิจกรรม

ประเพณีที่น่านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

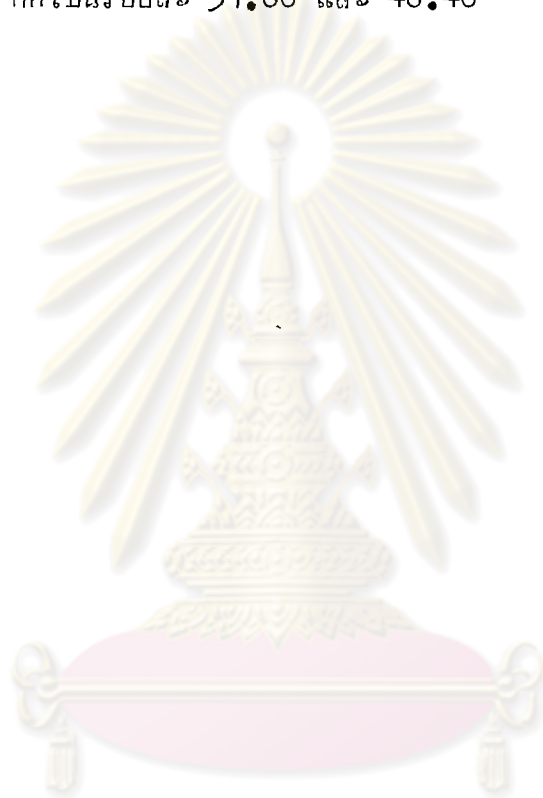
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหากำร้อยละ
และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 . จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
ในเขตการศึกษา 11 จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และภูมิภาค

ลักษณะผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	201	59.30
หญิง	138	40.70
ระดับการศึกษา		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	257	75.80
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	82	24.20
ภูมิภาค		
กลุ่มที่ 1 (นครราชสีมา และชัยภูมิ)	175	51.60
กลุ่มที่ 2 (บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ)	164	48.40

N = 339

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เป็นชายร้อยละ 59.30 และหญิง ร้อยละ 40.70 เป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ มากกว่านักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 75.80 และ 24.20 โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครราชสีมาและชัยภูมิมากกว่ามีภูมิลำเนาในจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ คิดเป็นร้อยละ 51.60 และ 48.40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
ในเขตการศึกษา 11 จำแนกตามกลุ่มสถานศึกษา สถานที่ตั้งครอบครัว
และภาษาพูดในครอบครัว

ลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มสถานศึกษา		
กลุ่มที่ 1	163	48.00
กลุ่มที่ 2	176	52.00
สถานที่ตั้งครอบครัว		
ในเขตเทศบาล	94	27.73
นอกเขตเทศบาล	245	72.27
ภาษาพูดในครอบครัว		
ไทยภาคกลาง	16	4.72
ไทยโคราช	90	26.54
ไทยอีสาน (ลาว)	188	55.45
เขมร	41	12.12
ส่วย	4	1.17

N = 339

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาอาชีวศึกษาในสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษาในพื้นที่ภูมิลำเนาของกลุ่มที่ 2 ไค้แก๋ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และ
ศรีสะเกษ มากกว่านักศึกษาอาชีวศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในพื้นที่ภูมิลำเนา
กลุ่มที่ 1 ไค้แก๋ จังหวัดนครราชสีมา และชัยภูมิ คิดเป็นร้อยละ 52.00 และ 48.00
ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ 72.30 และอยู่ใน
เขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ 27.70 เป็นผู้ที่พูดภาษาไทยอีสานหรือภาษาลาวมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 55.50 รองลงมาคือ ภาษาไทยโคราช ภาษาเขมร คิดเป็นร้อยละ
26.50 และ 12.10 ตามลำดับ มีผู้ที่พูดภาษาส่วยน้อยที่สุด คือ มีเพียงร้อยละ 1.20

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับโอกาสในการรับรู้และเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีที่น่านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

- ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล
- ประเพณีเกี่ยวกับสังคม
- ประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ
- ประเพณีเกี่ยวกับศาสนา
- ประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น

โดยการหาค่า ร้อยละ แล้วนำ เสนอในรูปตารางประกอบความเรียงดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล จำแนกตามเพศ

ประเพณี	ชาย				หญิง			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	83	41.29	118	58.71	73	52.89	65	47.11
โกนจุก	149	74.13	52	25.87	116	84.05	22	15.95
กินคอง	197	98.01	4	1.99	138	100.00	-	-
งันเหื่อนดี	195	97.02	6	2.98	138	100.00	-	-
ทำบุญตออายุ	142	70.65	59	29.35	113	81.88	25	18.12
การตั้งศาลพระภูมิ	168	83.58	33	16.42	116	84.05	22	15.95

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า นักศึกษาชายรู้จักประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลมากที่สุด ได้แก่ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 98.01 รองลงมาได้แก่ งันเหื่อนดี คิดเป็น

97.02 และน้อยที่สุด ไค้แก่ ตักดมไฟ คิดเป็นร้อยละ 41.29 ส่วนประเพณีที่ไม่รู้จักมากที่สุด ไค้แก่ ตักดมไฟ คิดเป็นร้อยละ 58.71 รองลงมา ไค้แก่ ทำบุญตออายุ คิดเป็นร้อยละ 29.35 และน้อยที่สุด ไค้แก่ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 1.99

ส่วนนักศึกษาหญิงรู้จักประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลมากที่สุด ไค้แก่ กินคอง และงั้นเฮือนตี้ คิดเป็นร้อยละ 100.00 เช่นเดียวกัน รองลงมา ไค้แก่ โจนจุก และการตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 84.05 เท่ากัน และน้อยที่สุด ไค้แก่ ตักดมไฟ คิดเป็นร้อยละ 52.89 ส่วนประเพณีที่ไม่รู้จักมากที่สุด ไค้แก่ ตักดมไฟ คิดเป็นร้อยละ 47.11 รองลงมา ไค้แก่ ทำบุญตออายุ คิดเป็นร้อยละ 18.12 สำหรับประเพณีงั้นเฮือนตี้ และกินคองเป็นประเพณีที่ทุกคนรู้จัก

โดยสรุปแล้วนักศึกษาชายและหญิงต่างก็รู้จักประเพณีกินคองมากที่สุด และรู้จักประเพณีตักดมไฟน้อยที่สุดเช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศชายที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
ตัดผมไฟ	4 1.99	38 18.91	41 79.10	2 2.43	15 18.29	68 79.28	13 15.85	50 60.97	19 23.17
โกนจุก	17 8.45	58 28.86	74 62.69	2 1.34	23 15.43	124 83.22	26 17.44	73 48.99	50 33.57
กินคอง	90 44.80	65 32.30	42 21.31	18 9.13	35 17.76	144 73.09	114 57.86	51 25.88	32 16.24
งั้นเฮือนดี	69 35.38	86 44.10	42 20.52	13 6.66	36 18.46	146 74.87	95 48.71	76 38.97	24 12.30
ทำบุญตออายุ	33 23.23	46 32.39	63 44.38	4 2.81	20 14.08	118 83.09	26 18.30	66 46.47	50 35.21
ตั้งศาลพระภูมิ	90 53.57	50 29.76	28 16.67	4 2.38	45 26.78	119 70.83	40 23.80	76 45.23	152 90.47

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาชายได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมา ได้แก่ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 44.80 และน้อยที่สุด ได้แก่ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 1.99 ส่วนประเพณี

ที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด ไค้แก่ กีนคอง คิดเป็นร้อยละ 9.13
 รองลงมา ไค้แก่ งันเฮื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 6.66 และน้อยที่สุด ไค้แก่ โจนจุก
 คิดเป็นร้อยละ 1.34 และประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด ไค้แก่
 กีนคอง คิดเป็นร้อยละ 57.86 รองลงมา ไค้แก่ งันเฮื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 48.71
 และน้อยที่สุด ไค้แก่ ตักฌมไฟ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 15.85

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและรอยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศหญิงที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล จากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน
ตัดผมไฟ	4 5.47	41 56.16	28 38.37	- -	14 19.17	59 80.83	12 16.43	42 57.53	19 26.04
โกนจุก	11 9.48	52 44.84	53 45.68	3 2.58	27 2.45	86 94.97	23 19.82	56 48.27	37 31.91
กินคอง	80 57.97	43 31.15	15 10.88	13 9.42	29 21.01	96 69.57	99 71.73	27 19.56	12 8.71
งั้นเขื่อนดี	53 38.40	63 45.65	22 15.95	12 8.69	27 19.56	99 71.75	85 61.59	37 26.81	16 11.60
ทำบุญตถาบูชา	15 13.77	55 48.67	43 30.06	- -	19 16.81	94 83.19	23 20.35	53 32.75	37 46.90
ตั้งศาลพระภูมิ	18 15.51	74 63.79	24 20.70	5 4.31	40 34.48	71 61.02	24 20.68	63 54.31	29 25.00

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาหญิงได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ กินคอง คิดเป็น รอยละ 57.99 รองลงมา ได้แก่ งั้นเขื่อนดี คิดเป็น รอยละ 38.40 และน้อยที่สุด ได้แก่ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็น รอยละ 15.51 ส่วน

ประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด ไค้แก่ กีนคอง คิคเป็นร้อยละ 9.42 รองลงมา ไค้แก่ งันเฮือนคี่ คิคเป็นร้อยละ 8.69 และน้อยที่สุด ไค้แก่ ตักฌมไฟ และทำบุญต่ออายุ และประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด ไค้แก่ กีนคอง คิคเป็นร้อยละ 71.73 รองลงมา ไค้แก่ งันเฮือนคี่ คิคเป็นร้อยละ 61.59 และน้อยที่สุด ไค้แก่ ตักฌมไฟ คิคเป็นร้อยละ 16.43

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาชายที่ศึกษา เพศชายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรส่งเสริม		ควรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	23	27.71	60	72.29	34	56.67	4	6.67	22	36.66
โกนจุก	39	26.17	110	73.83	65	59.09	6	5.45	46	41.81
กินทอง	10	5.07	187	94.93	114	60.96	6	3.20	86	45.98
งันเขื่อนคี	23	11.80	172	88.20	98	56.97	3	0.05	82	47.67
ทำบุญต้ออายุ	56	39.44	86	60.56	53	61.62	3	3.48	33	38.37
ตั้งศาลพระภูมิ	61	36.31	107	63.69	61	57.00	7	6.54	49	45.79

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาชายเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ กินทอง คิดเป็นร้อยละ 94.93 รองลงมา ได้แก่ งันเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 88.20 และน้อยที่สุด ได้แก่ ทำบุญต้ออายุ คิดเป็นร้อยละ 60.56 ส่วนประเพณีที่ไม่ควรส่งเสริม ได้แก่ ทำบุญต้ออายุ การตั้งศาลพระภูมิ และตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 39.44 36.31 และ 27.71 ตามลำดับ

ส่วนผู้ควรวจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลนั้น นักศึกษาชาย เห็นว่าครอบครัวควรวจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีทำบุญต่ออายุมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.62 รองลงมา ไค้แก่ กินคอง ร้อยละ 60.96 และน้อยที่สุด ไค้แก่ งั้นเฮือนคี่ และตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 56.67 เช่นเดียวกัน ส่วนสถานศึกษาควรวจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีตัดผมไฟมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.67 รองลงมา ไค้แก่ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 6.54 และน้อยที่สุด ไค้แก่ งั้นเฮือนคี่ มีเพียงร้อยละ 0.05 สำหรับท้องถิ่นควรวจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีงั้นเฮือนคี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.67 รองลงมา ไค้แก่ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 45.98 และน้อยที่สุด ไค้แก่ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 36.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศหญิงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรงส่งเสริม		ควรงส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	10	13.69	63	86.31	39	61.90	2	3.17	25	39.68
โกนจุก	24	20.68	92	79.32	45	48.91	4	4.34	43	46.73
กินดอง	2	1.44	136	98.56	91	66.91	1	0.73	52	38.23
งั้นเขื่อนคี	6	4.34	132	95.66	80	60.60	1	0.75	58	43.93
ทำบุญทอดอายุ	26	23.00	87	77.00	56	64.36	2	2.29	31	35.63
ตั้งศาลพระภูมิ	26	22.41	90	77.59	56	62.22	7	7.77	30	33.33

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาหญิงเห็นว่าควรงส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ กินดอง คิดเป็นร้อยละ 98.56 รองลงมา ได้แก่ งั้นเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 95.66 และน้อยที่สุด ได้แก่ ทำบุญทอดอายุ คิดเป็นร้อยละ 77.00 ส่วนประเพณีที่ไม่ควรงส่งเสริม ได้แก่ ทำบุญทอดอายุ ตั้งศาลพระภูมิ และโกนจุก คิดเป็นร้อยละ 23.00 22.41 และ 20.68 ตามลำดับ

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลนั้นนักศึกษาหญิง เห็นว่าครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีกินทองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.91 รองลงมา ได้แก่ ทำบุญตักบาตร คิดเป็นร้อยละ 64.36 และน้อยที่สุด ได้แก่ โขนจุก คิดเป็นร้อยละ 48.91 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการตั้ง ศาลพระภูมิมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.77 รองลงมา ได้แก่ โขนจุก คิดเป็นร้อยละ 4.34 และน้อยที่สุด ได้แก่ กินทอง คิดเป็นร้อยละ 0.73 สำหรับท้องถิ่นควรจัด กิจกรรมส่งเสริมประเพณีโขนจุกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.73 รองลงมา ได้แก่ งิ้วเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 43.93 และน้อยที่สุด ได้แก่ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็น ร้อยละ 33.33

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล จำแนกตามเพศ

ประเพณี	ชาย				หญิง			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	38	45.78	22	54.22	46	73.01	17	26.99
โกนจุก	76	51.00	34	49.00	61	66.30	31	33.70
กินคอง	160	81.21	28	18.79	121	88.97	15	11.03
งันเฮือนคี	129	66.15	43	33.85	107	81.06	25	18.94
ทำบุญทอดอายุ	61	42.95	25	57.05	54	62.06	33	37.94
ตั้งศาลพระภูมิ	64	38.09	43	61.91	57	63.33	33	36.67

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า นักศึกษาชายเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีกินคองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.21 รองลงมา ได้แก่ งันเฮือนคี คิดเป็นร้อยละ 66.15 และน้อยที่สุด ได้แก่ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 38.09 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด ได้แก่ การตั้งศาลพระภูมิ ร้อยละ 61.91 รองลงมา ได้แก่ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 54.22 และ

น้อยที่สุด ไคแก่ กินทอง คิดเป็นร้อยละ 18.79

ส่วนนักศึกษาหญิงเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีกินทองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.97 รองลงมา ไคแก่ จันเสือนคี คิดเป็นร้อยละ 81.06 และน้อยที่สุด ไคแก่ ทำบุญต้ออายุ คิดเป็นร้อยละ 62.06 และประเพณีที่มีผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด ไคแก่ ทำบุญต้ออายุ คิดเป็นร้อยละ 37.94 รองลงมา ไคแก่ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 36.67 และน้อยที่สุด ไคแก่ กินทอง คิดเป็นร้อยละ 11.03

โดยสรุปแล้วทั้งนักศึกษาชายและหญิงต่างก็เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีกินทองมากที่สุดเช่นเดียวกัน แต่นักศึกษาชายไม่เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีการตั้งศาลพระภูมิมากที่สุด ส่วนนักศึกษาหญิงไม่เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีทำบุญต้ออายุมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับ
สังคม จำแนกตามเพศ

ประเพณี	ชาย				หญิง			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญช้ำอะ	175	87.06	26	12.94	65	47.10	73	52.90
บุญสงกรานต์	186	92.53	15	7.47	138	100.00	-	-
บุญกุ่มข้าวใหญ่	87	43.28	114	56.72	31	22.46	107	77.54
การผูกเสี่ยว	175	87.06	26	12.94	108	78.26	30	21.74
สู้ขวัญ	107	53.23	94	46.77	113	81.88	25	18.12
สร้างน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่	56	27.86	145	72.14	131	94.92	7	5.08
แข่งเรือ	179	89.05	22	10.95	120	86.95	18	13.05
ลอยกระทง	179	89.05	22	10.95	136	98.55	2	1.45

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า นักศึกษาชายรู้จักประเพณีเกี่ยวกับสังคมมากที่สุด ได้แก่ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 92.53 รองลงมาได้แก่ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 89.05 และน้อยที่สุด ได้แก่ สร้างน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 27.06 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ไม่รู้จักมากที่สุด ได้แก่ สร้างน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 72.14 รองลงมา ได้แก่ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 56.72 และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 7.47

ส่วนนักศึกษาหญิงรู้จักประเพณีเกี่ยวกับสังคมมากที่สุด ได้แก่ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา ได้แก่ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 98.55 และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 22.46 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ไม่รู้จักมากที่สุด ได้แก่ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 77.54 รองลงมาได้แก่ บุญช้ำอะ

คิดเป็นร้อยละ 52.90 และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 0.00

โดยสรุปแล้วนักศึกษาชายและหญิงต่างก็รู้จักประเพณีบุญสงกรานต์มากที่สุด เช่นเดียวกัน แต่เพศชายรู้จักประเพณีสงกรานต์ พระ รคนำผู้ใหญ่น้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาหญิง รู้จักประเพณีบุญกุ่มข้าวใหญ่ น้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศชายที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับสังคมจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ
บุญชำระ	36 20.57	64 36.57	75 42.85	36 20.57	64 36.57	75 42.85	82 46.85	73 41.71	20 11.42
บุญสงกรานต์	75 40.32	80 43.01	31 16.66	36 19.35	62 33.33	88 47.31	121 65.05	43 23.11	22 11.82
บุญกฐินขาวใหญ่	28 32.18	36 41.37	23 26.43	8 9.19	8 9.19	71 81.60	38 43.67	30 34.48	19 21.83
การผูกเสี่ยว	23 13.14	83 47.42	69 39.42	10 5.71	22 12.57	143 81.71	32 18.28	84 48.00	59 33.71
ดูขวัญ	25 23.36	42 39.25	40 37.38	8 7.47	26 24.29	73 68.22	25 23.36	39 36.44	43 40.18
ตรางน้ำพระ									
รคนำผู้ใหญ่	20 35.71	24 42.85	12 21.42	6 10.71	11 19.64	39 69.64	29 51.78	23 41.07	4 7.14
แข่งเรือ	63 35.19	18 54.74	18 10.05	19 10.61	45 25.13	115 64.24	83 46.36	86 48.04	10 5.58
ลอยกระทง	27 15.08	56 31.28	96 53.63	8 4.46	36 20.11	135 75.41	46 25.69	66 36.87	67 37.43

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาชายได้รับความรู้ จากครอบครัวมากที่สุด ไคแก บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 40.32 รองลงมา ไคแก สรงน้ำพระ รดน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 35.71 และน้อยที่สุด ไคแก การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 13.14 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด ไคแก บุญข้าวชะ คิดเป็นร้อยละ 20.57 รองลงมา ไคแก บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 19.35 และน้อยที่สุด ไคแก ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 4.46 และประเพณีที่มีผู้ที่ ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด ไคแก บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 65.05 รองลงมา ไคแก สรงน้ำพระ รดน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 51.78 และน้อยที่สุด ไคแก การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 18.28

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษา เพศหญิงที่ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้																	
	ครอบครัว						สถานศึกษา						ท้องถิ่น					
	มาก		น้อย		ไม่เคย		มาก		น้อย		ไม่เคย		มาก	น้อย	ไม่เคย			
	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน			
บุญชำชะ	22	33.85	24	36.92	19	29.23	4	6.15	10	15.38	51	78.47	22	33.84	33	50.76	10	15.40
บุญสงกรานต์	94	68.11	21	15.21	23	16.66	41	29.71	43	31.15	54	39.14	107	77.53	21	15.21	10	7.26
บุญกุ่มข้าวใหญ่	5	16.12	16	51.61	10	32.25	2	6.45	19	61.29	10	32.26	14	45.16	13	41.93	4	12.91
การผูกเสี่ยว	14	12.96	52	48.14	42	38.90	1	0.92	27	25.00	80	74.08	24	22.22	52	48.14	32	29.64
สูขวัญ	37	32.74	61	53.98	15	13.28	12	10.61	42	37.16	59	52.23	50	44.24	50	44.24	13	11.52
สร้างนำพระ																		
รคนำผู้ใหญ่	70	53.43	43	32.82	18	13.75	16	12.21	43	32.82	72	54.97	69	52.67	48	36.64	14	10.69
แข่งเรือ	26	21.66	42	35.00	52	43.34	10	8.33	26	21.66	84	70.01	38	31.66	44	36.66	38	31.68
ออกกระทง	99	72.79	31	22.79	6	4.42	43	31.61	56	41.17	67	49.28	104	76.47	30	22.05	2	1.48

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาหญิงใ้รับ
 ความรู้จากครอบครัวมากที่สุด ไค้แก ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 72.79 รองลงมา
 ไค้แก บุญสงกรานต์ ร้อยละ 68.11 และน้อยที่สุด ไค้แก การผูกเสี่ยว ร้อยละ
 12.96 ส่วนประเพณีที่มีผู้ใ้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด ไค้แก ลอยกระทง
 ร้อยละ 31.61 รองลงมา คือ บุญสงกรานต์ ร้อยละ 29.71 และน้อยที่สุด ไค้แก
 การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 0.92 และประเพณีที่มีผู้ใ้รับความรู้จากท้องถิ่นมาก
 ที่สุด ไค้แก บุญสงกรานต์ ร้อยละ 77.53 รองลงมา ไค้แก ลอยกระทง ร้อยละ
 76.47 และน้อยที่สุด ไค้แก การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 22.22

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศชายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคม

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถูกส่งเสริม		ควรถูกส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญข้าวชะ	17	9.71	158	90.29	62	39.24	28	17.72	92	43.04
บุญสงกรานต์	18	9.67	168	90.33	15	8.92	20	11.90	156	79.18
บุญกุ่มข้าวใหญ่	14	16.09	73	83.91	9	12.32	5	6.84	67	80.84
การผูกเสี่ยว	26	14.85	149	85.15	53	35.57	20	13.42	92	51.01
สู้ขวัญ	24	22.42	83	77.58	6	7.22	11	13.25	71	79.53
สร้างพระ รคน้ำผู้ใหญ่	10	17.85	46	82.15	17	36.95	3	6.52	34	56.53
แข่งเรือ	8	4.46	171	95.54	69	40.35	24	14.03	120	45.62
ลอยกระทง	20	11.17	159	88.83	11	6.91	15	9.43	149	83.66

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาชายเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด ไค้แก แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 95.54 รองลงมา ไค้แก บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 90.33 และน้อยที่สุด ไค้แก สูขวัญ ร้อยละ 77.58 ส่วนประเพณีที่ไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด ไค้แก สูขวัญ ร้อยละ 22.42 รองลงมา คือ สรงน้ำพระ รดน้ำผู้ใหญ่ ร้อยละ 17.85 และน้อยที่สุด ไค้แก แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 4.46

ส่วนผู้ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคมนั้น นักศึกษาชายเห็นว่าครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีแข่งเรือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.35 รองลงมา ไค้แก บุญซำฮะ ร้อยละ 39.24 และน้อยที่สุด คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 6.91 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีแข่งเรือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.03 รองลงมา คือ การผูกเสี่ยว ร้อยละ 13.42 และน้อยที่สุด ไค้แก สรงน้ำพระ รดน้ำผู้ใหญ่ มีเพียงร้อยละ 6.52 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีลอยกระทงมากที่สุด คือ ร้อยละ 83.66 รองลงมา คือ สูขวัญ ร้อยละ 79.53 และน้อยที่สุด ไค้แก บุญซำฮะ คิดเป็นร้อยละ 43.04

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศหญิงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคม

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรงส่งเสริม		ควรงส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญข้าวชะ	9	13.84	56	86.16	7	12.50	1	1.78	52	92.85
บุญสงกรานต์	1	0.72	137	99.28	13	9.48	12	8.75	128	93.43
บุญกุ่มขาวใหญ่	7	22.58	24	77.42	5	20.83	1	4.16	23	95.83
การผูกเสี่ยว	12	11.11	96	88.89	32	33.33	40	41.66	40	41.66
สูขวัญ	15	13.29	98	86.73	36	36.76	12	12.24	64	65.30
สร้างนำพระ รคนำผู้ใหญ่	5	3.81	126	96.19	34	26.98	9	7.14	99	78.59
แข่งเรือ	7	5.83	113	94.17	3	2.65	8	7.07	106	93.80
ลอยกระทง	2	1.47	134	98.53	11	8.20	27	20.14	122	91.04

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาหญิงเห็นว่า
ควรส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 99.28 รองลงมา
ได้แก่ ลอยกระทง ร้อยละ 98.53 และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็น
ร้อยละ 77.42 ส่วนประเพณีที่ไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ บุญกุ่มข้าวใหญ่
ร้อยละ 22.58 รองลงมา คือ บุญข้าะ ร้อยละ 13.84 และน้อยที่สุด คือ
บุญสงกรานต์ มีเพียงร้อยละ 0.72

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคมนั้น นักศึกษาหญิง
เห็นว่าครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีสู่ขวัญมากที่สุด คือ ร้อยละ 36.76
รองลงมา ได้แก่ การผูกเสี่ยว ร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุด คือ แข่งเรือ
ร้อยละ 2.65 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการผูกเสี่ยว
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองลงมา ได้แก่ ลอยกระทง ร้อยละ 20.14
และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญข้าะ มีเพียงร้อยละ 1.78 สำหรับท้องถิ่นควรจัด
กิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญกุ่มข้าวใหญ่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.83 รองลงมา
ได้แก่ แข่งเรือ ร้อยละ 93.80 และน้อยที่สุด ได้แก่ การผูกเสี่ยว ร้อยละ
41.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคม จำแนกตามเพศ

ประเพณี	ชาย				หญิง			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญผ้าสะ	121	76.58	37	23.42	49	87.50	7	12.50
บุญสงกรานต์	129	76.78	39	23.22	134	97.81	3	2.19
บุญกุ่มขาวใหญ่	50	68.49	23	31.51	23	95.83	1	4.17
การผูกเสี่ยว	98	65.77	51	34.23	66	68.75	30	31.25
สู้ขวัญ	42	50.60	41	49.40	82	83.67	16	16.33
สร้างนำพระ รคนำผู้ใหญ่	32	69.56	14	30.44	120	95.23	6	4.77
แข่งเรือ	137	80.11	34	19.89	76	67.25	37	32.75
ลอยกระทง	102	64.15	57	35.85	129	96.26	5	3.74

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่านักศึกษาชายเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีแข่งเรือมากที่สุด ร้อยละ 80.11 รองลงมา ไคแก บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 76.58 และน้อยที่สุด ไคแก สุขวณิ ร้อยละ 50.60 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ สุขวณิ คิดเป็นร้อยละ 49.40 รองลงมา คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 35.85 และน้อยที่สุด ไคแก แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 19.89

ส่วนนักศึกษาหญิงเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีบุญสงกรานต์มากที่สุด คือ ร้อยละ 97.81 รองลงมา ไคแก ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 96.26 และน้อยที่สุด คือ แข่งเรือ ร้อยละ 67.25 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 32.75 รองลงมา ไคแก การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 31.25 และน้อยที่สุด คือ บุญสงกรานต์ มีเพียงร้อยละ 2.19

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ด้านประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ จำแนกตามเพศ

ประเพณี	ชาย				หญิง			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณสถาน	181	90.04	20	9.96	130	94.20	8	5.80
บุญข้าวจี	124	61.69	77	38.31	66	47.82	72	52.18
บุญบั้งไฟ	153	76.11	48	23.89	122	88.40	16	11.60
บุญข้าวสาก	60	29.85	141	70.15	70	50.72	68	49.28
การขอฝน	173	86.06	28	13.94	117	84.78	21	15.22
การลงแขก	177	88.05	24	11.95	127	92.02	11	7.98

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า นักศึกษาชายรู้จักประเพณีเกี่ยวกับอาชีพมากที่สุด ได้แก่ บุญคุณสถาน คิดเป็นร้อยละ 90.04 รองลงมา ได้แก่ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 88.06 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 29.85 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ไม่รู้จักมากที่สุด ได้แก่ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 70.15 รองลงมา ได้แก่ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 38.31 และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญคุณสถาน คิดเป็นร้อยละ 9.96

ส่วนนักศึกษาหญิงรู้จักประเพณีเกี่ยวกับอาชีพมากที่สุด ได้แก่ บุญคุณสถาน คิดเป็นร้อยละ 94.20 รองลงมา ได้แก่ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 92.02 และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 47.82 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ไม่รู้จักมากที่สุด ได้แก่ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 52.18 รองลงมา ได้แก่ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 49.28 และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญคุณสถาน คิดเป็นร้อยละ 5.80

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีพศึกษาเพศชายที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับอาชีพจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้											
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น					
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย			
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ			
บุญกุศลงาน	67 37.01	76 41.98	38 21.01	28 15.46	49 27.07	104 57.45	39 21.54	49 27.07	93 51.38			
บุญข้าวจี	38 30.64	56 45.16	30 24.19	4 3.22	21 16.93	99 79.83	59 47.58	39 31.45	26 20.96			
บุญบั้งไฟ	73 47.71	59 38.56	21 13.72	18 11.76	36 23.52	99 64.70	87 56.86	57 37.25	9 5.88			
บุญข้าวสาก	19 31.66	26 43.33	15 25.00	3 5.00	18 30.00	39 65.00	27 45.01	25 41.66	8 13.33			
การขอฝน	24 13.87	68 39.30	81 46.82	12 6.93	20 11.56	141 81.50	14 8.09	67 38.72	92 53.17			
การลงแขก	87 49.15	65 36.72	25 14.12	14 7.90	30 16.94	133 75.14	102 57.62	47 26.55	28 15.81			

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาชายได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุดคือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 49.15 รองลงมาได้แก่ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 47.71 และน้อยที่สุดคือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 13.87 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุดคือ บุญกุศลงาน คิดเป็นร้อยละ 15.46 รองลงมา ได้แก่ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 11.76 และน้อยที่สุดคือ บุญข้าวจี มีเพียงร้อยละ 3.22 สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด ได้แก่ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 57.62 รองลงมาได้แก่ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 56.86 และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 4.01

ตารางที่ 17 จำนวนและรอยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศหญิงที่ได้รับความรู้ทางประเพณีเกี่ยวกับอาชีพจากแหล่งความรู้

	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน	จำ- รอยละ นวน
บุญคุณลาน	62 47.69	47 36.15	21 16.16	18 13.84	34 26.15	78 5.38	80 61.53	42 32.30	8 6.17
บุญขาวจี	22 33.33	24 36.36	20 30.30	1 1.51	9 13.63	56 84.86	26 39.39	22 33.33	18 27.21
บุญบั้งไฟ	37 30.32	56 45.90	29 23.78	18 14.75	41 33.61	63 51.64	69 56.56	25 20.49	28 22.95
บุญขาวสาก	32 45.71	22 31.42	16 22.87	2 2.85	16 22.85	52 74.30	40 57.14	14 20.00	16 22.86
การขอฝน	18 15.38	54 46.15	45 38.47	6 5.12	16 13.67	95 81.21	37 31.62	54 46.15	26 22.23
การรดแขก	56 44.09	36 28.35	35 27.56	3 2.36	27 21.26	97 76.38	63 49.60	35 27.55	29 22.85

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาหญิงได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 47.69 รองลงมา ได้แก่ บุญขาวสาก คิดเป็นร้อยละ 45.71 และน้อยที่สุด ได้แก่ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 15.38 ส่วนประเพณีที่มีผู้

ใ้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด ไ้แก่ บุญบังไฟ คิดเป็นร้อยละ 14.75
 รองลงมา ไ้แก่ บุญคุณदान ร้อยละ 13.84 และน้อยที่สุด ไ้แก่ บุญข้าวจี คิดเป็น
 ร้อยละ 1.51 สำหรับประเพณีที่มีผู้ใ้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด ไ้แก่
 บุญคุณदान คิดเป็นร้อยละ 61.53 รองลงมา ไ้แก่ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ
 57.14 และน้อยที่สุด ไ้แก่ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 31.62

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษา เพศชาย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถูกส่งเสริม		ควรถูกส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณลาน	7	3.86	174	96.14	39	67.86	28	38.64	138	79.31
บุญขาวจี	17	13.70	107	86.30	10	10.70	12	11.76	98	91.58
บุญบั้งไฟ	9	5.88	144	94.12	28	40.32	17	21.59	127	88.19
บุญขาวสาก	10	16.66	50	83.44	14	7.00	11	4.95	45	90.00
การขอฝน	69	39.88	104	60.12	10	10.40	5	4.65	93	89.42
การลงแขก	5	2.82	172	97.18	46	79.12	8	10.48	131	76.16

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาชายเห็นว่าควรถูกส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 97.18 รองลงมา ได้แก่ บุญคุณลาน ร้อยละ 96.14 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 60.12 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรถูกส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 39.88 รองลงมา ได้แก่ บุญขาวจี ร้อยละ 13.70 และน้อยที่สุด

ไค้แก่ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 2.82

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพนั้น ครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการลงแขกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.12 รองลงมา ไค้แก่ บุญคุณลาน ร้อยละ 67.86 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 7.00 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญคุณลานมากที่สุด คือ ร้อยละ 38.64 รองลงมา คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 21.59 และน้อยที่สุด ไค้แก่ บุญข้าวสาก และการขอฝน คิดเป็นร้อยละ 4.95 เท่ากัน สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญข้าวจี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.58 รองลงมา ไค้แก่ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 90.00 และน้อยที่สุด ไค้แก่ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 76.16

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศหญิงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ

ประเภท	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรรส่งเสริม		ควรรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณลาน	2	1.53	128	98.47	16	12.50	13	10.15	112	77.35
บุญข่าวจี	5	7.57	61	92.43	6	9.83	2	3.27	59	86.90
บุญบังไฟ	8	6.55	114	93.45	7	6.14	11	9.65	107	84.21
บุญชาวสาก	-	-	70	100.00	9	12.85	3	4.28	67	82.87
การขอฝน	43	36.75	74	63.25	8	10.81	2	2.70	67	86.49
การลงแขก	4	3.14	123	96.86	31	25.20	2	1.62	98	73.18

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาหญิงเห็นว่าควรรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญชาวสาก คือ ร้อยละ 100.00 รองลงมา ได้แก่ บุญคุณลาน ร้อยละ 98.47 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 63.25 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรรส่งเสริมมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 36.75 รองลงมา ได้แก่ บุญข่าวจี คิดเป็นร้อยละ 7.57 และน้อยที่สุด คือ

บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 1.53

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพนั้น กรมการปกครอง
จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการลงแขกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.20 รองลงมา
ไค้แก บุญข้าวสาก ร้อยละ 12.85 และน้อยที่สุด ไค้แก บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ
6.14 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญคุณลานมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 10.15 รองลงมา ไค้แก บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 9.65 และน้อยที่สุด
ไค้แก การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 1.62 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริม
ประเพณีบุญข้าวจี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.90 รองลงมา ไค้แก การขอฝน
คิดเป็นร้อยละ 86.49 และน้อยที่สุด ไค้แก การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 73.18

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ จำแนกตามเพศ

ประเพณี	ชาย				หญิง			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณลาน	139	79.88	35	20.12	119	92.96	9	7.04
บุญข้าวจี	86	80.37	21	19.63	54	88.52	7	11.48
บุญบังไฟ	112	77.77	32	22.23	99	86.84	15	13.16
บุญข้าวชาก	34	68.00	16	32.00	62	88.57	8	11.43
การขอฝน	68	65.38	36	34.62	49	66.62	25	33.38
การลงแขก	147	85.46	25	14.54	98	79.67	25	20.33

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาชายเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 85.46 รองลงมา ได้แก่ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 80.37 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 65.38 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่

ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 34.62
 รองลงมา ได้แก่ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 32.00 และน้อยที่สุด คือ การลงแขก
 คิดเป็นร้อยละ 14.54

ส่วนประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาหญิงเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ
 บุญकुณลาน คิดเป็นร้อยละ 92.96 รองลงมา ได้แก่ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ
 88.57 และน้อยที่สุด ได้แก่ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 66.62 สำหรับประเพณี
 ที่ผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 33.38
 รองลงมา ได้แก่ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 20.33 และน้อยที่สุด คือ บุญकुณลาน
 คิดเป็นร้อยละ 7.04

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีพที่ศึกษาที่มีความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับศาสนา จำแนกตามเพศ

ประเพณี	ชาย				หญิง			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเขากกรรม	82	40.79	119	59.21	46	33.33	92	66.67
บุญยเวศ	183	91.04	18	8.96	116	84.05	21	15.95
บุญเขาพรหม	201	100.00	-	-	138	100.00	-	-
บุญออกพรรษา	199	99.00	2	1.00	138	100.00	-	-
บุญกฐิน ผ้าป่า	57	28.35	144	71.65	135	97.82	3	2.18
บุญชวาประคับคิน	199	99.00	2	1.00	35	25.36	103	74.64
บุญกระยาสารท	194	96.51	7	3.49	123	89.13	15	10.87
บุญวิสาขบูชา	200	99.50	1	0.50	138	100.00	-	-
การบวชนาค	196	97.51	5	2.49	138	100.00	-	-
พิธีโกนตา	198	98.50	3	1.50	42	30.43	96	69.57

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาชายรู้จักมากที่สุด คือ บุญเขาพรหม คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา ไค้แก่ บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 99.50 และน้อยที่สุด คือ บุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 28.35 ส่วนประเพณีที่ผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 71.65 รองลงมา ไค้แก่ บุญเขากกรรม คิดเป็นร้อยละ 59.21 และน้อยที่สุด คือ บุญวิสาขบูชา มีเพียงร้อยละ 0.50

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาหญิงรู้จักมากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา บุญออกพรรษา บุญวิสาขบูชา และการบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 100.00 เท่ากัน รองลงมา ไต้แก บุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 97.82 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 25.36 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 74.64 รองลงมา ไต้แก พิธีโชนตา คิดเป็นร้อยละ 69.57 และน้อยที่สุด คือ บุญกฐิน ผ้าป่า มีเพียงร้อยละ 2.18

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศชายที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับศาสนาจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้																	
	ครอบครัว					สถานศึกษา					ท้องถิ่น							
	มาก		น้อย		ไม่เคย		มาก		น้อย		ไม่เคย		มาก		น้อย		ไม่เคย	
	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ
บุญเขากกรรม	22	26.82	43	52.43	17	20.73	13	15.85	16	19.51	53	64.63	40	48.78	38	46.34	4	4.87
บุญยเวศ	106	57.92	75	40.98	2	1.09	75	40.98	82	44.80	26	14.20	145	99.23	32	17.48	6	3.29
บุญเขาพรหม	115	57.21	58	28.85	28	13.93	73	36.31	84	41.79	44	21.89	139	69.15	50	24.87	12	5.97
บุญออกพรรษา	55	27.63	59	29.64	85	42.71	17	8.54	29	14.57	153	76.88	72	36.18	45	22.61	82	41.20
บุญกฐิน ผ้าป่า	24	42.10	19	33.33	14	24.56	3	5.26	15	26.31	39	68.42	31	54.38	19	33.33	17	29.82
บุญข้าวประดับดิน	92	46.23	69	34.67	38	19.09	28	14.07	43	21.60	128	64.32	133	66.83	48	24.12	18	9.04
บุญกระยาสารท	114	58.76	65	33.50	15	7.73	69	35.56	84	43.29	41	21.13	143	73.71	44	22.68	7	3.60
บุญวิสาขบูชา	117	58.50	65	32.50	18	9.00	75	37.50	82	41.00	43	21.50	145	70.25	42	21.00	13	6.50
การบวชนาค	92	46.93	83	42.34	21	10.71	45	22.95	81	41.32	70	35.71	135	68.87	47	23.97	14	7.14
พิธีโกนตา	124	62.62	59	29.79	15	7.57	57	28.78	68	34.34	73	36.86	154	77.77	33	16.66	11	5.55

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาชายได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ พิธีโกนตา คิดเป็นร้อยละ 62.62 รองลงมาได้แก่ บุญกระยาสารท ร้อยละ 58.76 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 26.82 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด คือ บุญเวส คิดเป็นร้อยละ 40.98 รองลงมา ได้แก่ บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 37.50 และน้อยที่สุด คือ บุญกรฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 5.26 สำหรับประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ บุญเวส คิดเป็นร้อยละ 79.23 รองลงมา ได้แก่ พิธีโกนตา คิดเป็นร้อยละ 77.77 และน้อยที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 36.18

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศหญิงที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับศาสนา จากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้											
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น					
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย			
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน			
บุญเขากกรรม	13 28.26	23 50.00	10 21.74	- -	10 21.73	36 78.27	21 45.65	18 39.13	7 15.22			
บุญผะเหวด	42 36.20	55 47.41	19 16.39	10 8.62	30 25.86	76 65.52	69 59.48	41 35.34	6 5.18			
บุญเข้าพรรษา	94 68.15	38 27.53	6 4.32	62 44.92	45 32.60	31 22.48	106 76.81	28 20.28	4 2.91			
บุญออกพรรษา	98 71.01	32 23.18	8 5.81	52 37.68	45 32.60	41 29.72	105 76.08	25 18.11	8 5.81			
บุญกฐิน ผ้าป่า	75 55.55	48 35.55	12 8.90	30 22.22	53 39.25	52 38.53	92 68.14	32 23.70	11 8.16			
บุญข้าวประดับดิน	15 42.85	16 45.71	4 11.44	2 1.48	6 4.44	27 94.08	25 71.42	10 28.57	- 1.00			
บุญกระยาสาธ	53 43.08	47 38.21	23 18.71	6 4.87	24 19.51	93 75.62	64 52.03	45 36.58	14 11.39			
บุญวิสาขบูชา	86 62.31	37 26.81	15 10.88	63 45.65	43 31.15	32 23.20	95 0.68	35 25.36	8 73.96			
การบวชนาค	70 50.72	50 36.23	18 13.05	16 11.59	29 21.01	93 67.40	96 69.56	29 21.01	13 9.43			
พิธีโกนตา	13 30.95	11 26.19	18 42.86	6 14.28	5 11.90	31 73.82	17 40.47	16 38.09	9 21.44			

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาหญิงได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 71.01 รองลงมา ไค้แก บุญเข้าพรรษา ร้อยละ 68.15 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 28.66 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด คือ บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 45.65 รองลงมา ไค้แก บุญเข้าพรรษา ร้อยละ 44.92 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 21.73 สำหรับประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด ไค้แก บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 76.81 รองลงมา ไค้แก บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 76.08 และน้อยที่สุด คือ บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 0.68

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษา เพศชาย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนา

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรงเสริม		ควรงเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเขากกรรม	18	21.95	64	78.05	5	7.81	7	10.93	56	87.50
บุญเวส	10	5.46	173	94.54	18	10.40	30	17.34	156	90.17
บุญเขาพระรษา	2	0.99	197	90.01	29	14.72	52	26.39	159	30.71
บุญออกพรรษา	10	5.02	136	94.98	25	18.38	9	6.61	117	86.02
บุญกฐิน ผ้าป่า	5	8.77	52	91.33	22	42.30	8	15.38	35	67.30
บุญสาวประดับดิน	11	5.52	188	94.48	80	42.55	17	9.04	124	65.95
บุญกระษาศารท	3	1.54	191	98.48	24	12.56	45	23.56	165	86.38
บุญวิสาขบูชา	5	2.50	196	97.50	33	16.83	57	29.08	152	77.55
การบวชนาค	7	3.57	174	96.43	39	22.41	28	16.09	138	79.31
พิธีโคณฑา	3	1.51	195	98.49	23	11.79	35	17.94	175	89.74

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาชายเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ พิธีโศกนา คิคเป็นร้อยละ 98.49 รองลงมา ไค้แก บุญกระยาสารท คิคเป็นร้อยละ 98.48 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิคเป็นร้อยละ 78.05 ส่วนประเพณีที่เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิคเป็นร้อยละ 21.95 รองลงมา ไค้แก บุญกฐิน ผ้าป่า คิคเป็นร้อยละ 8.77 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิคเป็นร้อยละ 0.99

สำหรับผู้ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนานั้น เห็นว่าครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญข้าวประดับดินมากที่สุด คิคเป็นร้อยละ 42.55 รองลงมา ไค้แก บุญกฐิน ผ้าป่า คิคเป็นร้อยละ 42.30 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิคเป็นร้อยละ 7.81 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญวิสาขบูชามากที่สุด คิคเป็นร้อยละ 29.08 รองลงมา ไค้แก บุญเข้าพรรษา คิคเป็นร้อยละ 26.39 และน้อยที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิคเป็นร้อยละ 6.61 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญเวสมากที่สุด คิคเป็นร้อยละ 90.17 รองลงมา ไค้แก พิธีโศกนา คิคเป็นร้อยละ 89.74 และน้อยที่สุด ไค้แก บุญข้าวประดับดิน คิคเป็นร้อยละ 65.95

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษา เพศหญิง เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนา

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรส่งเสริม		ควรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเขากกรรม	7	15.21	39	84.79	4	10.25	1	2.56	36	87.19
บุญเวส	3	2.58	113	97.42	9	7.96	4	3.53	109	88.51
บุญเข้าพรรษา	3	2.17	135	97.83	12	8.88	26	19.25	121	71.87
บุญออกพรรษา	-	-	138	100.00	12	8.69	16	11.59	121	79.72
บุญกรฐิน ผ้าป่า	3	2.22	132	97.78	21	15.90	13	9.84	116	74.26
บุญข้าวประดับดิน	5	14.28	30	85.72	7	23.33	1	3.33	27	73.34
บุญกระยาสาธ	4	3.25	119	96.75	25	21.00	6	5.04	97	73.96
บุญวิสาขบูชา	3	2.17	135	97.83	13	9.62	30	22.22	114	68.16
การบวชนาค	1	0.72	137	99.28	66	48.17	7	5.10	79	46.73
พิธีโศคนตา	5	11.90	37	88.10	11	29.72	2	5.40	27	64.88

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาหญิงเห็นว่า ควรส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา ได้แก่ การบวชนาค ร้อยละ 99.28 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 84.79 ส่วนประเพณีที่เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 15.21 รองลงมา ได้แก่ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 14.28 และน้อยที่สุด ได้แก่ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 0.72

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนานั้น เห็นว่า ครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการบวชนาคมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.17 รองลงมา ได้แก่ พิธีโกนทา คิดเป็นร้อยละ 29.72 และน้อยที่สุด คือ บุญเวส คิดเป็นร้อยละ 7.96 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณี บุญวิสาขบูชามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.22 รองลงมา ได้แก่ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 19.25 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 2.56 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญเวสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.51 รองลงมา ได้แก่ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 87.19 และน้อยที่สุด คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 46.73

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนา จำแนกตามเพศ

ประเพณี	ชาย				หญิง			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเขากกรรม	48	75.00	16	25.00	29	74.35	10	25.65
บุญผะเหวด	147	84.97	26	15.03	103	91.15	10	8.85
บุญเข้าพรรษา	178	90.35	19	9.65	130	96.29	5	3.71
บุญออกพรรษา	105	77.20	31	22.80	129	93.47	9	6.53
บุญกฐิน ผ้าป่า	37	71.15	15	28.85	122	92.42	10	7.58
บุญข้าวประดับดิน	153	81.38	35	18.62	27	90.00	3	10.00
บุญกระยาสาทร	171	89.52	20	10.48	113	94.95	6	5.05
บุญวิสาขบูชา	181	92.34	14	7.66	130	96.29	5	3.71
การบวชนาค	139	79.88	35	20.12	118	86.13	19	13.87
พิธีโกนตา	178	91.28	17	8.72	34	91.89	3	8.11

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาชายเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 92.34 รองลงมา ได้แก่ พิธีโคณฑา คิดเป็นร้อยละ 91.28 และน้อยที่สุด คือ บุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 71.15 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ บุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 28.85 รองลงมาได้แก่ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุด คือ บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 7.66

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาหญิงเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญวิสาขบูชา และบุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 96.29 เท่ากัน รองลงมา ได้แก่ บุญกระยาสารท คิดเป็นร้อยละ 94.95 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 74.35 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 25.65 รองลงมา ได้แก่ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 13.87 และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญเข้าพรรษา และบุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 3.71 เท่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ด้านประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น จำแนกตามเพศ

ประเพณี	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	139	94.02	12	5.98	87	63.04	51	36.96
หมอลำ	162	80.59	39	19.41	125	90.57	13	9.43
เซิ้ง	118	58.70	83	41.30	122	88.40	16	11.60
กันตรึม	86	42.78	115	57.22	91	65.94	49	34.06
เรือมอันเร	85	42.28	116	57.72	68	49.27	70	50.73
กโนบตึงต๋อง	70	34.82	131	65.18	61	44.20	77	55.80
เรือมตรต	55	27.36	146	72.64	60	43.47	78	56.53
เรือมอาไย	62	30.84	139	69.16	32	23.18	106	76.82
เจรียง	137	68.15	64	31.85	50	36.23	88	63.77
มโหรี	162	80.59	39	19.41	109	78.98	29	21.02

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่นักศึกษาชายรู้จักมากที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 94.02 รองลงมา ได้แก่ หมอลำ และมโหรี คิดเป็นร้อยละ 80.59 เท่ากัน และน้อยที่สุด คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 27.36 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 72.64 รองลงมา ได้แก่ เรือมอาไย คิดเป็นร้อยละ 69.16 และน้อยที่สุด ได้แก่ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 1.06

ส่วนประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่นักศึกษาหญิงรู้จักมากที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 90.57 รองลงมาได้แก่ เซิ้ง คิดเป็นร้อยละ 88.40 และ น้อยที่สุด คือ เรือมอไช คิดเป็นร้อยละ 23.18 ส่วนประเพณีที่ผู้ชายรู้จักมากที่สุดคือ เรือมอไช คิดเป็นร้อยละ 76.82 รองลงมา ได้แก่ เจริียง คิดเป็นร้อยละ 63.77 และน้อยที่สุด ได้แก่ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 9.43

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศชายที่ได้รับความรู้จากประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
เพลงโคราช	25 13.22	42 22.22	122 64.55	8 4.23	26 13.75	155 82.01	25 13.22	39 20.63	125 66.13
หมอลำ	37 22.83	79 48.76	46 28.39	21 12.96	82 50.61	59 36.41	72 44.44	69 42.59	21 12.96
เซิ้ง	22 18.64	40 33.89	56 47.45	11 9.32	33 27.96	74 62.71	40 33.89	47 39.83	31 26.27
กันตรึม	12 13.95	26 30.23	48 55.51	9 10.46	20 23.25	57 66.27	19 22.09	35 40.69	32 37.20
เรือมอันเร	8 9.41	19 22.35	58 68.23	3 3.52	22 25.88	60 70.58	18 21.17	27 31.76	40 47.05
กโบทึงต๋อง	16 22.85	23 32.85	31 44.28	4 5.71	18 25.71	48 68.57	24 34.28	29 41.42	17 24.28
เรือมตรต	4 7.27	16 29.09	35 63.63	4 7.27	7 12.72	44 80.00	14 25.45	27 49.09	14 25.45
เรือมฮาโย	5 8.06	24 38.70	33 53.22	6 9.67	16 25.80	40 64.51	26 41.93	19 30.64	17 27.41
เจริียง	29 21.16	80 58.39	28 20.43	14 10.20	67 48.90	56 40.87	63 45.98	74 54.01	- -
มโหรี	73 45.06	69 42.59	20 12.34	23 14.19	74 45.67	65 40.12	118 72.83	42 25.92	2 1.23

จากตารางที่ 28 จะพบว่า ประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาชายได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 45.06 รองลงมา คือ กโนมตึงตัง หรือระบำตักแตนตำข้าว คิดเป็นร้อยละ 22.85 และ น้อยที่สุด คือ เรือมตรท คิดเป็นร้อยละ 7.27 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จาก สถานศึกษามากที่สุด คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 14.19 รองลงมา ไค่แก๋ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 12.96 และน้อยที่สุด คือ เรือมอันเร หรือรำกระทมสาก คิดเป็น ร้อยละ 3.52 สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 72.83 รองลงมา ไค่แก๋ เจริียง คิดเป็นร้อยละ 45.98 และ น้อยที่สุด คือ เรือมอันเร คิดเป็นร้อยละ 21.17

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษา เพศหญิงที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ
เพลงโคราช	19 21.83	36 41.37	32 36.80	5 5.74	24 27.58	58 66.68	30 34.48	40 45.97	17 19.55
หมอลำ	44 35.20	61 48.80	20 16.00	17 13.60	47 37.60	61 48.80	72 57.60	43 34.40	10 8.00
เซิ้ง	37 30.32	64 52.45	21 17.23	20 16.39	60 49.18	42 34.43	60 49.18	54 44.26	8 6.56
กันตรึม	16 17.58	36 39.56	39 42.86	2 2.19	22 24.17	67 73.64	20 21.97	35 38.46	36 39.57
เรือมอันเร	7 10.29	30 44.11	31 45.60	2 2.94	28 41.17	38 55.89	12 17.64	31 45.58	25 36.78
กโนบติงท้องถิ่น	7 11.47	18 29.50	36 59.03	2 3.27	23 37.70	36 59.03	12 19.67	15 24.59	34 55.74
เรือมตรท	13 21.66	19 31.66	28 46.68	3 5.00	10 16.66	47 78.34	17 28.33	25 41.66	18 30.00
เรือมอาโย	5 15.62	15 46.87	12 37.51	- -	7 21.87	25 78.13	7 21.87	12 37.51	13 40.62
เจรียง	7 14.00	12 24.00	28 56.00	2 4.00	9 1.00	39 95.00	10 20.00	17 34.00	23 46.00
มโหรี	9 8.25	65 59.63	35 32.11	8 7.33	41 37.61	60 55.06	28 25.68	66 60.55	15 13.77

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับกรรมแสดงและการละเล่นที่
 นักศึกษาหญิงได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 35.20
 รองลงมา โคนก เริง คิดเป็นร้อยละ 30.32 และน้อยที่สุด โคนก มโหรี คิดเป็น
 ร้อยละ 8.25 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด คือ เริง
 คิดเป็นร้อยละ 16.39 รองลงมา โคนก หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 13.60 และน้อยที่สุด
 โคนก เรือมอญ คิดเป็นร้อยละ 1.39 สำหรับประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด โคนก หมอลำ
 คิดเป็นร้อยละ 57.10 รองลงมา โคนก เริง คิดเป็นร้อยละ 49.18 และน้อยที่สุด
 คือ เรือมอญ คิดเป็นร้อยละ 17.64

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศชายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณี
เกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรรส่งเสริม		ควรรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	23	12.16	166	87.84	12	7.22	19	11.44	155	93.37
หมอลำ	24	14.81	138	85.19	11	7.97	25	18.11	123	89.13
เซิ้ง	26	22.03	92	77.97	6	6.52	11	11.95	86	93.47
กันตรึม	17	19.76	69	80.24	6	8.69	16	23.18	64	92.75
เรือมอันเร	18	21.17	67	78.83	5	7.46	9	13.43	62	92.53
กโนมตึงต๋อง	8	11.42	62	88.58	4	6.45	10	16.12	53	85.48
เรือมตรท	6	10.90	49	89.10	7	14.28	9	18.36	42	85.71
เรือมอาโย	16	25.80	46	74.20	6	13.04	6	13.04	41	89.13
เจรียง	13	9.48	124	90.52	12	9.67	25	20.16	103	83.06
มโหรี	24	14.81	138	85.19	11	7.97	25	18.11	123	89.13

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาชายเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ เจริญ คิดเป็นร้อยละ 90.52 รองลงมา ไค้แก เรือมตรท คิดเป็นร้อยละ 89.10 และน้อยที่สุด คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 74.20 ส่วนประเพณีที่เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 25.80 รองลงมา ไค้แก เข็ง คิดเป็นร้อยละ 22.03 และน้อยที่สุด ไค้แก เจริญ คิดเป็นร้อยละ 9.48

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น นั้น ครอมครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมเรือมตรทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.28 รองลงมา ไค้แก เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 13.04 และน้อยที่สุด คือ กโนมตึงต็อง คิดเป็นร้อยละ 6.45 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมกันตรึมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.18 รองลงมา ไค้แก เจริญ คิดเป็นร้อยละ 20.16 และ น้อยที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 11.44 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรม ส่งเสริมเข็งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.47 รองลงมา ไค้แก เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 93.37 และน้อยที่สุด คือ เจริญ คิดเป็นร้อยละ 83.06

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพศหญิงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณี
เกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรรส่งเสริม		ควรรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	7	8.04	80	91.96	2	2.50	10	12.50	72	85.00
หมอลำ	8	6.40	117	93.60	7	5.98	12	10.25	108	83.77
เซิ้ง	10	8.19	112	91.81	5	4.46	18	16.07	103	79.47
กันตรึม	9	9.89	82	90.11	2	2.43	11	13.41	71	84.16
เรือมอันเร	4	5.88	64	94.12	-	-	14	21.87	54	78.13
กโนมตึงต๋อง	6	9.83	55	90.17	-	-	11	20.00	47	80.00
เรือมทรถ	4	6.66	56	93.34	1	1.78	6	10.71	49	87.51
เรือมอาไย	3	9.37	29	90.63	-	-	4	13.79	25	86.21
เจรียง	3	4.00	47	96.00	-	-	6	12.76	43	87.24
มโหรี	5	4.58	104	95.42	7	6.73	23	22.11	87	71.16

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาหญิงเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ เจริญง คิคเป็นร้อยละ 96.00 รองลงมา ได้แก่ มโหรี คิคเป็นร้อยละ 95.42 และน้อยที่สุด คือ กัณฑ์ม คิคเป็น ร้อยละ 90.11 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ กัณฑ์ม คิคเป็นร้อยละ 9.89 รองลงมา ได้แก่ กโนมตึงต๋อง คิคเป็นร้อยละ 9.83 และ น้อยที่สุด ได้แก่ เจริญง คิคเป็นร้อยละ 4.00

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นนั้น มีผู้เห็นว่าครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมมโหรีมากที่สุด คิคเป็นร้อยละ 6.73 รองลงมา ได้แก่ หมอลำ คิคเป็นร้อยละ 5.98 และน้อยที่สุด ได้แก่ เรือมตรท คิคเป็นร้อยละ 1.78 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมมโหรีมากที่สุด คิคเป็น ร้อยละ 22.11 รองลงมา ได้แก่ เรือมอันเร คิคเป็นร้อยละ 21.87 น้อยที่สุด ได้แก่ หมอลำ คิคเป็นร้อยละ 10.25 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริม เรือมตรทมากที่สุด คิคเป็นร้อยละ 87.51 รองลงมา ได้แก่ เจริญง คิคเป็นร้อยละ 87.24 และน้อยที่สุด คือ มโหรี คิคเป็นร้อยละ 71.16

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษา เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น
จำแนกตามเพศ

ประเพณี	ชาย				หญิง			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	96	57.83	70	42.17	35	43.75	35	56.25
หมอลำ	78	56.52	60	43.48	54	46.15	63	53.85
เซิ้ง	47	51.08	45	48.92	74	63.39	41	36.61
กันตรึม	42	60.86	27	39.14	42	51.00	40	48.79
เรือมอันเร	33	49.25	34	50.75	42	65.22	22	34.38
กโนบตึงต๋อง	42	67.74	20	32.26	35	63.62	20	36.37
เรือมตรท	28	37.14	21	42.86	35	62.50	21	37.50
เรือมฮาโย	23	50.00	23	50.00	20	68.96	7	31.04
เจรีบง	72	58.06	52	41.94	31	65.95	16	34.05
มโหรี	78	56.52	60	43.48	62	59.61	42	40.39

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาชายเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ กโนมตึงต๋อง คิดเป็นร้อยละ 67.74 รองลงมา ได้แก่ กัณฑ์ริม คิดเป็นร้อยละ 60.86 และน้อยที่สุด คือ เรือมอันเร คิดเป็นร้อยละ 49.25 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ เรือมอันเร คิดเป็นร้อยละ 50.75 รองลงมา คือ เรือมอาโย ร้อยละ 50.00 และน้อยที่สุด คือ กโนมตึงต๋อง คิดเป็นร้อยละ 32.26

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่นักศึกษาหญิงเข้าร่วม กิจกรรมมากที่สุด คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 68.96 รองลงมา ได้แก่ เจริียง คิดเป็นร้อยละ 68.96 และน้อยที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 43.75 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็น ร้อยละ 56.25 รองลงมา คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 53.85 และน้อยที่สุด คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 31.04

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีพศึกษาที่มีความรู้ด้านประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวส.			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	106	41.24	151	58.76	48	58.53	34	41.47
โกนจุก	198	77.04	59	22.96	67	81.70	15	18.30
กินคอง	253	98.44	4	1.56	82	100.00	-	-
งั้นเฮื่อนตี้	253	98.44	4	1.56	82	100.00	-	-
ทำบุญทอดอายุ	188	73.15	69	26.85	67	81.70	15	18.30
ตั้งศาลพระภูมิ	213	82.87	44	17.13	71	86.58	11	13.40

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ รู้จักมากที่สุด คือ กินคอง และงั้นเฮื่อนตี้ คิดเป็นร้อยละ 98.44 เท่ากัน รองลงมา ได้แก่ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 82.87 และน้อยที่สุดคือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 41.24 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 58.76 รองลงมา คือ ทำบุญทอดอายุ คิดเป็นร้อยละ 26.85 และน้อยที่สุดคือ กินคอง และงั้นเฮื่อนตี้ คิดเป็นร้อยละ 1.56 เท่ากัน

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รู้จักมากที่สุด คือ กินคอง และงั้นเฮื่อนตี้ คิดเป็นร้อยละ 100.00 เท่ากัน รองลงมา ได้แก่ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 86.58 และน้อยที่สุดคือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 58.53 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 41.47 รองลงมาคือ โกงจุก และทำบุญทอดอายุ คิดเป็นร้อยละ 18.30 เท่ากัน และน้อยที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 13.42

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้																	
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น											
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย									
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ								
ตัดผมไฟ	4	3.77	58	54.71	44	96.23	2	1.88	26	24.52	78	73.60	19	17.92	66	62.26	21	19.82
โกนจุก	18	9.09	86	43.43	94	47.48	5	2.52	38	19.19	155	78.29	38	19.19	95	47.97	65	32.84
กินทอง	118	46.64	88	34.78	47	18.58	27	10.67	43	16.99	183	72.34	161	63.63	58	22.92	34	13.45
งั้นเขื่อนดี	82	32.41	120	47.43	51	20.16	22	8.69	48	18.97	183	72.34	129	50.98	89	35.17	35	13.85
ทำบุญตถาวา	36	19.14	74	39.36	78	41.50	3	1.59	28	14.89	157	83.52	40	21.27	87	46.27	61	32.46
ตั้งศาลพระภูมิ	27	12.67	126	59.15	60	28.18	7	3.28	62	29.10	144	67.62	49	23.00	103	48.35	61	28.65

จากตารางที่ 34 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ กินทอง คิดเป็นร้อยละ 46.44 รองลงมา ไค้แก้ง งั้นเขื่อนดี คิดเป็นร้อยละ 32.41 และน้อยที่สุด ไค้แก้ง ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 3.77

ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 10.67 รองลงมา ไค่แก๋ งันเฮือนคี คิดเป็นร้อยละ 8.69 และน้อยที่สุด คือ ทำบุญตักบาตร มีเพียงร้อยละ 1.59 สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 63.63 รองลงมา ไค่แก๋ งันเฮือนคี ร้อยละ 50.98 และน้อยที่สุด ไค่แก๋ ตักฉมไฟ คิดเป็นร้อยละ 17.92

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
ตัดผมไฟ	4 8.33	21 43.75	23 47.92	- -	3 6.25	45 93.75	7 14.58	15 31.25	26 54.17
โกนจุก	10 14.92	25 37.31	32 47.77	- -	9 13.43	58 86.57	12 17.91	31 46.26	24 82.09
กินคอง	53 64.63	18 21.95	11 13.42	4 4.87	11 13.41	67 81.72	53 64.63	21 25.60	8 9.77
งันเฮือนตี้	40 48.78	29 35.36	13 15.86	3 3.65	19 23.17	60 73.18	52 63.41	17 20.73	13 15.86
ทำบุญตออายุ	13 19.40	26 38.80	28 41.80	1 1.49	17 25.37	49 73.14	10 14.92	37 55.22	30 29.86
ตั้งศาลพระภูมิ	14 19.71	36 50.70	21 29.59	2 2.81	2 2.81	67 94.38	12 16.90	15 21.12	44 61.98

จากตารางที่ 35 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 64.63 รองลงมา คือ งันเฮือนตี้ คิดเป็นร้อยละ 48.78 และน้อยที่สุด คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ

8.33 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็น ร้อยละ 4.87 รองลงมา ไค่แก่ งันเฮือนคี คิดเป็นร้อยละ 3.65 และน้อยที่สุด ไค่แก่ ตัดผมไฟ และโกนจุก สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 64.63 รองลงมา ไค่แก่ งันเฮือนคี คิดเป็นร้อยละ 63.41 และน้อยที่สุด คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 14.58

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรงเสริม		ควรงเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	21	19.81	85	80.19	48	56.47	4	4.70	36	42.35
โกนจุก	50	25.25	148	74.75	75	50.67	10	6.75	73	49.32
กินคอง	10	3.95	243	96.05	153	62.96	7	2.88	106	43.62
งันเฮือนดี	23	9.09	229	90.91	131	57.20	4	1.74	111	48.47
ทำบุญต้ออายุ	69	36.70	119	63.30	74	62.18	5	4.20	47	39.49
ตั้งศาลพระภูมิ	67	31.45	146	68.55	84	57.53	12	8.21	64	43.83

จากตารางที่ 36 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเห็นว่าควรงเสริมมากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 96.05 รองลงมา ได้แก่ งันเฮือนดี คิดเป็นร้อยละ 90.91 และน้อยที่สุด ได้แก่ ทำบุญต้ออายุ คิดเป็นร้อยละ 63.30 ส่วนประเพณีที่ผู้เห็นว่าไม่ควรงเสริมมากที่สุด คือ ทำบุญต้ออายุ คิดเป็นร้อยละ 36.70 รองลงมา คือ การตั้ง

ศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 31.45 และน้อยที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 3.95

ส่วนผู้ที่วางรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพและบุคคลนั้น มีผู้เห็น
ว่าครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีกินคองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.96
รองลงมา คือ ทำบุญตออายุ คิดเป็นร้อยละ 62.18 และน้อยที่สุด คือ โคนจุก
คิดเป็นร้อยละ 50.67 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการตั้ง
ศาลพระภูมิมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.21 รองลงมา ไคแก โคนจุก คิดเป็นร้อยละ
6.75 และน้อยที่สุด คือ งันเฮือนคี คิดเป็นร้อยละ 1.74 สำหรับท้องถิ่นควรจัด
กิจกรรมส่งเสริมประเพณีโคนจุกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.32 รองลงมา ไคแก
งันเฮือนคี คิดเป็นร้อยละ 48.47 และน้อยที่สุด คือ ทำบุญตออายุ คิดเป็นร้อยละ
39.49

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถูกส่งเสริม		ควรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	11	22.91	37	77.09	26	70.27	1	2.70	11	27.03
โกนจุก	15	22.38	52	77.62	35	67.30	1	1.92	16	30.78
กินคอง	-	-	82	100.00	53	64.63	-	-	32	35.37
งันเขื่อนคี	6	7.31	76	92.69	47	61.84	-	-	30	38.16
ทำบุญตออายุ	16	23.88	51	76.12	35	68.62	-	-	17	31.38
ตั้งศาลพระภูมิ	22	30.98	49	69.02	33	67.34	2	4.08	16	28.58

จากตารางที่ 37 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา ได้แก่ งันเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 92.69 และน้อยที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 69.02 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 30.98

รองลงมา ไค้แก ทำบุญต่ออายุ คิดเป็นร้อยละ 23.88 และน้อยที่สุด ไค้แก
เงินเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 7.31

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลนั้น มีผู้เห็น
ว่าครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีตัดผมไฟมากที่สุด คือ ร้อยละ 70.27
รองลงมา คือ ทำบุญต่ออายุ คิดเป็นร้อยละ 68.62 และน้อยที่สุด คือ เงินเขื่อนคี
คิดเป็นร้อยละ 61.84 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการตั้ง
ศาลพระภูมิมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.08 รองลงมา คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ
2.70 และน้อยที่สุด คือ โคนจุก คิดเป็นร้อยละ 1.92 สำหรับท้องถิ่นควรจัด
กิจกรรมส่งเสริมประเพณีเงินเขื่อนคีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.16 รองลงมา คือ
กีนคอง คิดเป็นร้อยละ 35.37 และน้อยที่สุด คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 27.03

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล
จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวส.			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศัคนมไฟ	55	64.70	30	35.30	29	78.37	8	21.63
โกนจุก	92	62.16	56	37.84	46	88.46	6	11.54
กินทอง	211	86.83	32	13.17	72	87.80	10	12.20
งันเฮือนคี	175	76.41	54	23.59	61	80.26	15	19.74
ทำบุญตออายุ	79	66.38	40	33.62	36	70.58	15	29.42
ตั้งศาลพระภูมิ	90	61.64	56	38.36	31	63.26	18	36.74

จากตารางที่ 38 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ
กินทอง คิดเป็นร้อยละ 86.83 รองลงมา ไคแกง งันเฮือนคี คิดเป็นร้อยละ 76.41 และน้อยที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ
61.64 ส่วนประเพณีที่ผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 38.36 -รองลงมาคือ โกงจุก

คิดเป็นร้อยละ 37.84 และน้อยที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 13.17

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ โคนจุก คิดเป็นร้อยละ 88.46 รองลงมา ได้แก่ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 87.80 และน้อยที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 63.26 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 36.74 รองลงมาได้แก่ ทำบุญตออายุ คิดเป็นร้อยละ 29.42 และน้อยที่สุด คือ โคนจุก คิดเป็นร้อยละ 11.54

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

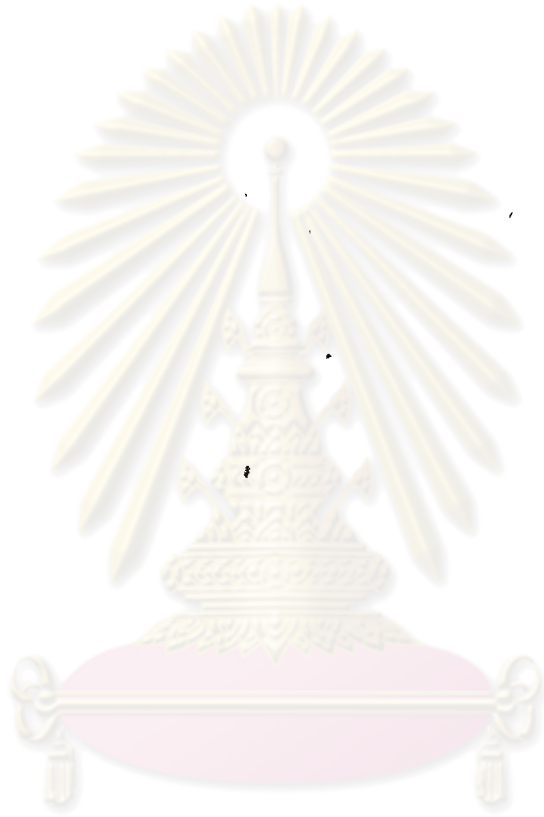
ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับสังคม ว่าแนกตามระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวส.			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญชำระ	111	43.19	146	56.81	42	51.21	40	48.79
บุญสงกรานต์	255	99.22	2	0.78	82	100.00	-	-
บุญกฐนขาวใหญ่	54	21.01	203	79.99	32	39.02	50	60.98
การผูกเสี่ยว	213	82.87	44	17.13	69	84.14	13	15.86
สูขวัญ	215	83.65	42	16.35	73	89.02	9	10.98
สร้างน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่	234	91.05	23	8.95	78	95.12	4	4.88
แข่งเรือ	224	87.15	33	12.85	75	91.46	7	8.54
ลอยกระทง	253	98.44	4	1.56	82	100.00	-	-

จากตารางที่ 39 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพรู้จักมากที่สุด ได้แก่ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 99.22 รองลงมา ได้แก่ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 98.44 และน้อยที่สุด คือ บุญกฐนขาวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 21.01 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญกฐนขาวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 78.99 รองลงมา ได้แก่ บุญชำระ คิดเป็นร้อยละ 56.81 และน้อยที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 0.78

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงรู้จักมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ และลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 100.00 เช่นเดียวกัน รองลงมา ได้แก่ สร้างน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 95.12 และน้อยที่สุด คือ

บุญกุ้มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 39.02 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ
บุญกุ้มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 60.98 รองลงมา คือ บุญซำฮะ คิดเป็นร้อยละ 48.79
และน้อยที่สุด คือ สรงน้ำพระ รดน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 4.88

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับความรู้ตามประเภทที่เกี่ยวกับสังคมจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
บุญทำฮะ	32 28.82	44 39.63	35 31.55	10 9.00	13 11.71	88 88.29	47 42.34	54 48.64	10 9.02
บุญสงกรานต์	160 62.74	77 30.19	18 7.07	77 30.19	82 32.15	96 37.66	199 78.03	41 16.07	15 5.90
บุญกุ้มข้าวใหญ่	14 25.92	27 50.00	13 24.08	7 12.96	11 20.37	36 66.67	28 51.85	25 46.29	1 1.86
การบุญเสียว	27 12.67	103 48.35	83 38.98	10 4.69	38 17.84	165 77.47	40 18.77	97 45.53	76 35.70
สู้ขวัญ	76 3.25	112 52.09	27 44.66	33 15.34	79 36.74	103 47.92	90 41.86	102 47.44	23 10.70
สร้างน้ำพระ									
รดน้ำผู้ใหญ่	96 41.02	109 46.58	29 12.40	30 12.82	61 26.06	143 61.12	116 49.57	99 42.30	19 8.13
แข่งเรือ	36 16.07	70 31.25	118 52.68	12 5.35	38 16.96	174 77.69	61 27.23	78 34.82	85 37.95
ลอยกระทง	157 62.05	76 30.03	20 7.92	81 32.01	107 42.29	65 25.70	187 73.91	57 22.56	9 3.57

จากตารางที่ 40 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็น
 ร้อยละ 62.74 รองลงมา ไค้แก ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 62.05 และน้อยที่สุด
 คือ สุขวัญ คิดเป็นร้อยละ 3.25 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษา
 มากที่สุด คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 32.01 รองลงมา ไค้แก บุญสงกรานต์
 คิดเป็นร้อยละ 30.19 และน้อยที่สุด คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 4.69 สำหรับ
 ประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 78.03
 รองลงมา ไค้แก ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 73.91 และน้อยที่สุด คือ การผูกเสี่ยว
 คิดเป็นร้อยละ 18.77

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับสังคมจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
บุญบั้งไฟ	18 42.85	16 38.09	8 19.06	3 7.14	4 9.52	35 83.34	19 45.23	22 52.38	1 2.39
บุญสงกรานต์	59 71.95	18 21.95	5 6.10	21 25.60	28 34.14	33 40.26	63 76.82	12 14.63	7 8.55
บุญกฐินขาวใหญ่	11 34.37	13 40.62	8 25.01	1 3.12	4 12.50	27 84.38	15 46.87	19 31.25	7 21.88
การผูกเสี่ยว	10 14.49	33 47.82	26 37.69	1 1.44	10 14.49	58 84.07	17 24.63	34 49.27	18 26.10
สู้ขวัญ	31 42.46	36 49.31	6 8.23	15 20.54	27 36.98	31 42.48	42 57.53	21 28.76	10 13.71
สร้างน้ำพระ									
รดน้ำผู้ใหญ่	38 48.71	32 41.02	8 10.27	6 7.69	25 32.05	47 60.26	37 47.43	35 44.87	6 7.70
แข่งเรือ	17 22.66	27 36.00	31 41.34	6 8.00	18 24.00	51 68.00	23 30.66	30 40.00	22 69.34
ดอยกระทง	57 69.51	19 23.17	6 7.32	32 39.02	32 39.02	18 21.96	61 74.39	14 17.07	7 8.54

จากตารางที่ 41 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ บุญสงกรานต์
 คิดเป็นร้อยละ 71.95 รองลงมา ได้แก่ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 69.51 และ
 น้อยที่สุด คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 14.49 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้
 จากสถานศึกษามากที่สุด คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 39.02 รองลงมา ได้แก่
 บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 25.60 และน้อยที่สุด ได้แก่ การผูกเสี่ยว คิดเป็น
 ร้อยละ 1.44 สำหรับประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ
 บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 76.82 รองลงมา ได้แก่ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ
 74.39 และน้อยที่สุด คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 24.63

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคม

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถูกส่งเสริม		ควรถูกส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญบั้งไฟ	20	18.01	91	81.99	13	14.28	5	5.49	83	91.20
บุญสงกรานต์	8	3.13	247	96.87	30	12.14	38	15.38	226	91.49
บุญกฐนข้าวใหญ่	12	22.22	42	77.78	11	26.19	2	4.76	36	85.71
การผูกเสี่ยว	30	14.08	183	85.92	69	37.70	28	15.30	107	58.46
คู่ขวัญ	26	12.09	189	87.91	68	35.97	32	16.93	117	61.90
สงกรานต์ รดน้ำผู้ใหญ่	11	4.70	223	95.30	76	34.08	25	11.21	161	72.19
แข่งเรือ	23	10.26	201	89.74	11	5.47	22	10.94	187	93.03
ลอยกระทง	7	2.76	246	97.24	32	13.00	55	22.35	213	86.58

ศูนย์วิทยุโทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 42 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 97.24 รองลงมา ได้แก่ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 96.87 และน้อยที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 77.78 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 22.22 รองลงมา คือ บุญข้าชะ คิดเป็นร้อยละ 18.01 และน้อยที่สุด คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 2.76

ส่วนผู้สำรวจจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคมนั้น มีผู้เห็นว่าครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการผูกเสี่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.70 รองลงมา ได้แก่ สุขวัน คิดเป็นร้อยละ 35.97 และน้อยที่สุด คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 5.47 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีลอยกระทงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.35 รองลงมา คือ สุขวัน คิดเป็นร้อยละ 16.93 และน้อยที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 4.76 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีแข่งเรือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.03 รองลงมา คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 91.49 และน้อยที่สุด คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 58.46

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคม

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไมควรงส่งเสริม		ควรงส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญข้าชะ	4	9.52	38	90.48	3	7.89	1	2.63	36	89.48
บุญสงกรานต์	-	-	82	100.00	6	7.31	9	10.97	78	81.72
บุญกุ่มขาวใหญ่	5	15.62	27	84.38	11	40.74	2	7.40	21	51.86
การผูกเสี่ยว	8	11.59	61	88.41	17	27.86	2	3.27	45	68.87
คู่ขวัญ	5	6.84	68	93.16	31	45.58	8	11.76	39	42.66
สร้างพระ รคนำผู้ใหญ่	3	3.84	75	96.16	28	37.33	8	10.66	58	52.01
แข่งเรือ	3	4.00	72	96.00	3	4.16	1	1.38	69	94.46
ลอยกระทง	-	-	82	100.00	4	4.87	17	20.73	74	74.40

จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ และลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 100.00 เท่ากัน รองลงมา ไค้แก่ สรงน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 96.16 และน้อยที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 84.38 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่า ไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 15.62 รองลงมา คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 11.59 และน้อยที่สุด คือ สรงน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 3.84

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคมนั้น มีผู้เห็นว่า ครอบครัควรจัดกิจกรรมส่งเสริมมากที่สุด ไค้แก่ สุขวัญ คิดเป็นร้อยละ 45.58 รองลงมา ไค้แก่ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 40.74 และน้อยที่สุด คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 4.16 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีลอยกระทง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.73 รองลงมา คือ สุขวัญ คิดเป็นร้อยละ 11.76 และน้อยที่สุด คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 1.38 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรม ส่งเสริมประเพณีแข่งเรือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.46 รองลงมา ไค้แก่ บุญข้า้ะ คิดเป็นร้อยละ 89.48 และน้อยที่สุด คือ สุขวัญ คิดเป็นร้อยละ 42.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคม จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวส.			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญซำฮะ	71	78.02	20	21.98	28	73.68	10	26.32
บุญสงกรานต์	235	95.14	12	4.86	78	95.12	4	4.88
บุญกุ่มข้าวโหล	32	76.19	10	23.81	23	85.18	4	14.82
การผูกเสี่ยว	125	68.30	58	31.70	40	65.57	21	34.43
สูขวัญ	147	77.77	42	22.23	57	83.82	11	16.18
ตรงนำพระ รคนำผู้ใหญ่	193	86.54	30	13.46	65	86.66	10	13.34
แข่งเรือ	131	65.17	70	34.83	48	66.66	24	33.34
ลอยกระทง	228	92.68	18	7.32	73	89.02	9	10.98

จากตารางที่ 44 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ
95.14 รองลงมา ไ้แก ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 92.68 และน้อยที่สุด คือ
แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 65.17 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ
มากที่สุด คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 34.83 รองลงมา ไ้แก การผูกเสี่ยว
คิดเป็นร้อยละ 31.70 และน้อยที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 4.86

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 95.12 รองลงมาไ้แก
ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 89.02 และน้อยที่สุด คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ
65.57 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ การผูกเสี่ยว
คิดเป็นร้อยละ 34.43 รองลงมา คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 33.34 และ
น้อยที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 4.88

คณาจารย์ ศึกษาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวส.			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณลาน	233	90.66	24	9.34	78	95.12	4	4.88
บุญข้าวจี	139	54.08	118	45.92	54	65.85	28	34.15
บุญบั้งไฟ	232	90.27	25	9.73	76	92.68	6	7.32
บุญข้าวสาก	161	62.64	96	37.36	55	67.07	27	32.93
การขอฝน	220	85.60	37	10.44	70	85.36	12	14.64
การรดแขก	232	90.27	25	9.73	75	91.46	7	8.54

จากตารางที่ 45 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพรู้จักมากที่สุด คือ บุญบั้งไฟ และการรดแขก คิดเป็นร้อยละ 90.27 เช่นเดียวกัน รองลงมา ได้แก่ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 90.66 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 54.08 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 45.92 รองลงมา ได้แก่ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 37.36 และน้อยที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 9.34

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงรู้จักมากที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 95.12 รองลงมา ได้แก่ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 92.68 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 65.85 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 34.15 รองลงมา คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 32.93 และน้อยที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 4.88

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับอาชีพจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
บุญคุณท่าน	87 37.33	95 40.77	51 21.90	32 13.73	55 23.60	146 86.27	125 53.64	75 32.18	33 14.18
บุญชาวไร่	43 30.93	56 40.28	40 28.79	5 3.59	19 13.66	115 82.75	63 45.32	41 29.49	35 25.19
บุญบั้งไฟ	78 33.62	103 44.39	51 21.99	42 18.10	80 34.45	110 47.42	134 57.75	56 24.13	42 18.12
บุญชาวสาบ	60 37.26	60 37.26	41 25.48	11 6.83	40 24.84	110 68.33	80 49.68	49 30.43	32 19.89
การขอฝน	33 15.00	86 39.09	101 45.91	18 8.18	28 12.72	174 79.10	71 32.27	91 41.36	58 26.37
การลงแขก	101 43.53	81 34.91	50 21.56	15 6.46	44 18.96	173 74.58	121 52.15	63 27.15	48 20.70

จากตารางที่ 46 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 43.53 รองลงมา คือ บุญคุณท่าน คิดเป็นร้อยละ 37.33 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ส่วน

ประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด คือ บุญมั่งไฟ คิดเป็นร้อยละ 18.10 รองลงมา ได้แก่ บุญคูณลาน คิดเป็นร้อยละ 13.73 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี มีเพียงร้อยละ 13.73 สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ บุญมั่งไฟ คิดเป็นร้อยละ 57.75 รองลงมา คือ บุญคูณลาน คิดเป็นร้อยละ 53.64 และน้อยที่สุด ได้แก่ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 32.27

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับอาชีพจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
บุญคุณदान	41 52.56	25 32.05	12 15.39	14 17.94	23 29.48	41 52.58	55 70.51	16 20.51	7 8.98
บุญชาวจี	16 29.62	21 38.88	17 31.50	- -	5 9.25	39 90.75	22 40.74	20 37.03	12 22.23
บุญบั้งไฟ	34 44.73	32 42.10	39 13.17	12 15.78	22 28.94	42 55.28	57 75.00	11 14.47	8 10.53
บุญชาวสาบ	27 49.09	16 29.09	12 21.82	3 5.45	5 9.09	47 85.46	32 58.18	9 16.36	14 25.46
การชอฝน	9 12.85	35 50.00	26 37.15	- -	7 10.00	63 90.00	20 28.57	29 41.42	21 30.01
การลงแขก	42 56.00	18 24.00	15 20.00	2 2.66	10 13.33	63 84.01	44 58.66	14 18.66	17 22.68

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 47 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมา ได้แก่ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 52.56 และน้อยที่สุด ได้แก่ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 12.85 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด ได้แก่ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 17.94 รองลงมา ได้แก่ บุญบังไฟ คิดเป็นร้อยละ 15.78 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี และการขอฝน สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ บุญบังไฟ คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา ได้แก่ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 70.51 และน้อยที่สุด ได้แก่ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม ประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรรส่งเสริม		ควรรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณลาน	8	3.43	225	96.57	45	20.00	29	12.88	183	81.33
บุญข้าวจี	17	12.23	122	87.77	14	11.47	11	9.01	113	92.72
บุญบังไฟ	25	10.77	207	89.23	17	8.21	24	11.59	193	93.23
บุญชาวสาก	8	4.96	153	95.04	24	15.68	8	5.22	135	88.23
การขอฝน	92	41.81	128	58.19	14	10.93	4	3.12	118	92.18
การลงแขก	10	4.31	222	95.69	54	24.32	8	3.60	175	78.82

จากตารางที่ 48 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เห็นว่าควรรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 96.57 รองลงมา คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 95.69 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 58.19 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรรส่งเสริมมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 41.81 รองลงมา คือ บุญข้าวจี คิดเป็น

ร้อยละ 12.23 และน้อยที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 3.43

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพนั้น มีผู้เห็นว่าครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการลงแขกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.32 รองลงมา ได้แก่ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุด คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 8.21 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญคุณลานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.88 รองลงมา ได้แก่ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 11.59 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 3.12 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญบั้งไฟมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.23 รองลงมา คือ บุญข้าวเจ้า คิดเป็นร้อยละ 92.62 และน้อยที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 78.82

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรรส่งเสริม		ควรรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณลาน	-	-	78	100.00	10	12.82	12	15.38	68	71.80
บุญข่าวจี	8	14.81	46	85.19	2	4.34	3	6.52	44	89.14
บุญบั้งไฟ	4	5.26	72	94.74	5	6.94	7	9.72	71	83.34
บุญชาวสาก	2	3.63	53	96.37	10	18.86	4	7.54	49	73.60
การขอฝน	23	32.85	47	67.15	4	8.51	3	6.38	43	85.11
การลงแขก	1	1.33	74	98.67	23	31.08	2	2.70	55	66.22

จากตารางที่ 49 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เห็นว่าควรรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา ได้แก่ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 98.67 และน้อยที่สุด ได้แก่ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 67.15 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรรส่งเสริมมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 32.85 รองลงมา คือ บุญข่าวจี

คิดเป็นร้อยละ 14.81 และน้อยที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 1.33

ส่วนผู้ควรวัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพนั้น มีผู้เห็นว่าครอบครัว
 ครัวควรวัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการลงแขกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.08 รองลงมา
 คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 18.86 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี๋ คิดเป็นร้อยละ
 4.34 ส่วนสถานศึกษาควรวัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญคุณลานมากที่สุด คิดเป็น
 ร้อยละ 15.38 รองลงมา คือ บุญบังไฟ คิดเป็นร้อยละ 9.72 และน้อยที่สุด คือ
 การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 2.70 สำหรับท้องถิ่นควรวัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณี
 บุญข้าวจี๋มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.14 รองลงมา คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ
 85.11 และน้อยที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 66.22

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวส.			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณลาน	189	84.00	36	16.00	70	89.74	8	10.26
บุญข้าวจี	102	83.60	22	16.40	40	86.95	6	13.05
บุญบังไฟ	165	79.71	42	20.29	64	88.88	8	11.12
บุญข้าวสาก	122	90.37	32	9.63	45	84.90	8	15.10
การขอฝน	87	67.96	45	32.04	31	65.95	16	34.05
การลงแขก	182	81.98	40	18.04	63	85.13	9	14.87

จากตารางที่ 50 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 90.37 รองลงมา คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 84.00 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ

67.76 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 32.04 รองลงมา คือ บุญบังไฟ คิดเป็นร้อยละ 20.29 และ น้อยที่สุด คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 9.63

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 89.74 รองลงมา คือ บุญบังไฟ คิดเป็นร้อยละ 88.88 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 65.95 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 34.05 รองลงมา คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 15.10 และ น้อยที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 10.26

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่ไม่มีความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับ
ศาสนา จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวส.			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำ- นวน	ร้อยละ	จำ- นวน	ร้อยละ	จำ- นวน	ร้อยละ	จำ- นวน	ร้อยละ
บุญเข้ากรรม	91	35.40	166	6.46	72	87.50	10	12.20
บุญแผ่เสว	227	88.32	30	11.68	40	48.78	42	51.22
บุญเข้าพรรษา	257	100.00	-	-	24	29.26	58	70.74
บุญออกพรรษา	252	98.05	5	1.95	21	25.60	61	70.40
บุญกฐิน ผ้าป่า	253	98.44	4	1.66	34	41.46	48	58.54
บุญข้าวประดับดิน	64	24.90	193	75.10	70	85.36	12	14.64
บุญกระยาสาธ	202	78.90	55	21.41	41	50.00	41	50.00
บุญวิสาขบูชา	257	100.00	-	-	26	31.70	56	68.30
การบวชนาค	254	98.83	3	1.17	32	39.02	50	60.98
พิธีโกนตา	71	27.62	186	72.38	74	90.24	8	9.76

จากตารางที่ 51 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพรู้จักมากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา และบุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ
100.00 เท่ากัน รองลงมา คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 98.83 และน้อยที่สุด
คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 24.90 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ
บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 75.10 รองลงมา คือ พิธีโกนตา คิดเป็นร้อยละ
72.38 และน้อยที่สุด คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 1.17

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 รู้จักมากที่สุด คือ พิธีโกนผม คิดเป็นร้อยละ 90.24 รองลงมา คือ บุญเข้ากรรม
 คิดเป็นร้อยละ 87.80 และน้อยที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 25.60 ส่วน
 ประเพณีที่ผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 74.40 รองลงมา คือ
 บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 70.74 และน้อยที่สุด คือ พิธีโกนผม คิดเป็นร้อยละ
 9.76

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้																	
	ครอบครัว			สถานศึกษา						ท้องถิ่น								
	มาก		น้อย		ไม่เคย		มาก		น้อย		ไม่เคย		มาก		น้อย		ไม่เคย	
	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	ร้อยละ นวน
บุญเชากรรม	25	27.47	49	53.84	17	18.69	12	13.18	21	23.07	58	63.75	42	46.15	38	41.75	11	12.10
บุญผะเหวด	75	33.03	103	45.37	49	21.60	19	8.37	66	29.07	142	62.56	116	51.10	81	35.68	30	13.21
บุญเซาพรรษา	153	59.53	82	31.90	22	8.57	97	37.74	101	39.29	59	22.97	182	70.81	60	23.34	15	5.85
บุญออกพรรษา	152	60.80	79	31.34	21	7.86	87	34.52	106	42.06	59	23.42	181	71.82	61	24.20	10	3.98
บุญกฐิน ผ้าป่า	119	47.03	107	42.29	27	10.68	56	22.13	101	39.92	96	37.95	166	65.61	68	26.87	19	7.52
บุญบวชประดับดิน	22	34.37	27	42.18	15	23.45	4	6.25	17	26.56	43	67.19	35	54.68	21	32.81	8	12.51
บุญกระยาสาธ	86	42.57	83	41.08	33	16.35	18	8.91	42	20.79	142	70.30	103	50.99	78	38.61	21	10.90
บุญวิสาขบูชา	137	53.30	87	33.85	33	12.85	97	37.74	101	39.29	59	22.97	176	68.48	63	24.51	18	7.01
การบวชภาค	113	44.48	97	38.18	44	17.34	34	13.38	56	22.04	164	64.58	169	66.53	66	25.98	19	7.49
พิธีโคนตา	29	40.84	20	28.16	22	31.00	5	7.04	13	18.30	53	74.66	36	50.70	25	35.21	10	14.09

จากตารางที่ 52 พบว่า ประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ บุญออกพรรษา คิดเป็น
ร้อยละ 60.80 รองลงมา ได้แก่ บุญเข้าพรรษา บุญวิสาขบูชา และบุญกฐิน ผ้าป่า
คิดเป็นร้อยละ 59.53 53.30 และ 47.03 ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่
บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 27.47 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษา
มากที่สุด ได้แก่ บุญวิสาขบูชา และบุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 37.74 เท่ากัน
รองลงมา ได้แก่ บุญออกพรรษา บุญกฐิน ผ้าป่า และการบวชนาค คิดเป็นร้อยละ
34.52 22.13 และ 13.38 ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญข้าวประดับดิน
คิดเป็นร้อยละ 6.25 สำหรับประเพณีที่นักศึกษาได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด
ได้แก่ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 71.82 รองลงมา ได้แก่ บุญเข้าพรรษา
บุญวิสาขบูชา และการบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 70.81 68.48 และ 63.53
ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 46.15

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับศาสนาจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้																	
	ครอบครัว						สถานศึกษา						ท้องถิ่น					
	มาก		น้อย		ไม่เคย		มาก		น้อย		ไม่เคย		มาก	น้อย	ไม่เคย			
	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ	จำ- นวน	% ร้อยละ		
บุญเซากรรม	10	13.88	17	23.61	45	62.51	1	1.38	4	5.55	68	93.07	16	22.22	18	25.00	38	52.77
บุญเวส	20	50.00	20	50.00	-	-	10	25.00	15	37.50	15	37.50	25	62.50	15	37.50	-	-
บุญเซาพรรษา	24	100.00	-	-	-	-	-	-	24	100.00	-	-	11	45.83	13	54.16	-	-
บุญออกพรรษา	21	100.00	-	-	-	-	-	-	21	100.00	-	-	10	47.61	11	52.38	-	-
บุญกรู้น้ำป่า	34	100.00	-	-	-	-	2	5.88	32	94.12	-	-	12	35.29	11	32.35	11	32.36
บุญข้าวประดับดิน	12	17.14	14	17.94	44	64.92	1	1.42	3	4.28	66	94.30	19	27.14	6	8.57	45	72.86
บุญกระยาสาร	11	26.82	22	53.65	8	19.53	7	17.07	15	36.58	19	46.35	41	100.00	-	-	-	-
บุญผ้าขาว	16	61.53	10	38.47	-	0.00	3	11.53	23	88.46	-	-	12	46.15	14	53.84	-	-
การบวชนาค	11	34.37	21	65.63	-	0.00	10	31.25	15	46.87	6	21.88	11	34.37	11	34.37	10	31.25
พิธีโกนตา	8	10.81	6	8.10	60	81.09	4	5.40	1	1.35	69	93.25	12	16.21	9	12.16	63	71.63

จากตารางที่ 53 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้ความรู้จากครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ บุญเข้าพรรษา
บุญออกพรรษา และบุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา ได้แก่
บุญวิสาขบูชา บุญยเวส และการบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 61.53 50.00 และ 34.37
ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ พิธีโศกนา คิดเป็นร้อยละ 10.81 ส่วนประเพณีที่มี
ผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด ได้แก่ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 31.25
รองลงมา ได้แก่ บุญยเวส บุญกระยาสารท และบุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 25.00
17.07 และ 11.53 ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ บุญเข้าพรรษา และ
บุญออกพรรษา สำหรับประเพณีที่นักศึกษาได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด ได้แก่
บุญกระยาสารท คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา ได้แก่ บุญยเวส บุญวิสาขบูชา
และบุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 62.00 46.15 และ 35.29 ตามลำดับ และ
น้อยที่สุด ได้แก่ พิธีโศกนา คิดเป็นร้อยละ 16.21

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม ประเพณีเกี่ยวกับศาสนา

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรงส่งเสริม		ควรงส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเขากกรรม	19	20.87	72	79.13	8	11.11	6	8.33	64	88.88
บุญเวส	11	4.84	216	95.16	23	10.64	27	12.50	200	92.59
บุญเขาพรวนา	6	2.33	251	97.67	35	13.94	62	24.70	205	81.67
บุญออกพรวนา	3	1.19	249	98.81	32	12.85	51	20.48	213	85.54
บุญกรีน ผ้าป่า	13	5.13	240	94.87	36	15.00	33	13.75	208	86.66
บุญชาวระดับดิน	10	15.62	54	84.38	15	27.77	10	18.51	49	90.74
บุญกระยาสารท	13	6.43	189	93.57	42	22.22	19	10.05	162	85.71
บุญวิสาขบูชา	6	2.33	251	97.67	29	11.55	71	28.28	200	79.68
การบวชนาค	10	3.93	244	96.07	106	43.44	19	7.78	153	62.70
พิธีโคนตา	7	9.85	64	90.15	29	45.31	10	15.62	40	62.50

จากตารางที่ 54 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ
98.81 รองลงมา คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 97.97 และน้อยที่สุด คือ
บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 79.13 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด
คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 20.87 รองลงมา คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็น
ร้อยละ 15.62 และน้อยที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 1.19

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนา ครอบคลุมการจัด
กิจกรรมส่งเสริมพิธีโขนตามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.31 รองลงมา คือ การ
บวชนาค คิดเป็นร้อยละ 43.44 และน้อยที่สุด คือ บุญเวส คิดเป็นร้อยละ 10.64
ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมบุญวิสาขบูชามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.28
รองลงมา คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 24.70 และน้อยที่สุด คือ การบวชนาค
คิดเป็นร้อยละ 7.78 สำหรับห้องเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมบุญเวสมากที่สุด
รองลงมา คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 90.74 และน้อยที่สุด คือ พิธีโขนตา
คิดเป็นร้อยละ 62.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนา

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรงเสริม		ควรงเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเขากกรรม	5	6.94	32	93.06	1	3.12	2	6.25	29	90.62
บุญผะเหวด	2	5.00	71	95.00	4	5.63	7	9.85	66	92.95
บุญเข้าพรรษา	-	-	82	100.00	10	12.19	21	25.60	69	84.14
บุญออกพรรษา	-	-	82	100.00	9	10.97	17	20.73	68	82.92
บุญกฐิน ผ้าป่า	4	11.76	74	88.24	11	14.86	7	9.45	68	91.89
บุญข้าวประดับดิน	4	5.71	26	94.29	6	23.07	2	7.69	23	88.46
บุญกระยาสารท	2	4.87	72	95.13	12	16.66	4	5.55	62	86.11
บุญวิสาขบูชา	-	-	82	100.00	10	12.19	24	29.26	66	80.48
การวชิรนาถ	2	6.25	80	93.75	40	50.00	4	5.00	51	63.75
พิธีโศคนตา	2	2.70	25	97.30	4	0.16	-	-	22	88.00

ตารางที่ 55 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญออกพรรษา และ บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 100.00 เช่นเดียวกัน รองลงมา คือ พิธีโศกนาถิกคิดเป็นร้อยละ 97.30 และน้อยที่สุด คือ บุญฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 88.24 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 11.76 รองลงมา คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 6.94 และน้อยที่สุด คือ พิธีโศกนาถิกคิดเป็นร้อยละ 2.70

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนานั้น ครอบครั้วควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 23.07 และน้อยที่สุด คือ พิธีโศกนาถิกคิดเป็นร้อยละ 0.16 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมบุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 29.66 รองลงมา คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 25.60 และน้อยที่สุด คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 5.00 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมบุญแวมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.95 รองลงมา คือ บุญฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 91.89 และน้อยที่สุด คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 63.75

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนา จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวส.			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเขากกรรม	54	75.00	22	25.00	24	75.00	8	25.00
บุญผะเหวด	188	87.03	28	12.97	65	91.54	6	8.46
บุญเข้าพรรษา	238	94.82	13	5.18	75	91.46	7	8.54
บุญออกพรรษา	232	93.17	17	6.83	76	92.68	6	7.32
บุญกฐิน ผ้าป่า	204	85.00	36	15.00	69	93.24	5	6.76
บุญข้าวประดับดิน	38	70.37	16	29.63	23	88.46	3	11.54
บุญกระยาสาธ	162	85.71	27	14.29	64	88.88	8	11.12
บุญวิสาขบูชา	237	94.42	14	5.58	75	91.46	7	8.54
การบวชนาค	202	82.73	42	17.22	70	87.50	10	12.50
พิธีโกนตา	48	75.00	16	25.00	23	92.00	2	8.00

จากตารางที่ 56 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 94.82 รองลงมา คือ บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 94.42 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 70.37 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 29.63 รองลงมา คือ บุญเข้ากรรม และพิธีโกนตา คิดเป็นร้อยละ 25.00 เท่ากัน

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่กลุ่มตัวอย่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 93.24 รองลงมา คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 93.24 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 75.00 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา คือ กัณฑ์วชนาค คิดเป็นร้อยละ 12.50 และน้อยที่สุด คือ บุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 6.76

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ด้านประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวศ.			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคกราช	149	57.97	108	42.03	45	54.87	37	45.13
หมอลำ	238	92.60	19	7.40	76	92.68	6	7.32
เซิ้ง	112	43.57	45	56.43	72	87.80	10	12.20
กัณฑ์รึม	148	57.58	109	42.42	61	74.39	21	25.61
เรือมอันเร	111	43.19	146	56.81	43	52.43	39	47.57
กโนมตึงต๋อง	102	39.68	155	60.32	44	53.65	38	46.35
เรือมตรต	88	34.24	169	65.76	41	50.00	41	50.00
เรือมอาโย	55	21.40	202	78.60	29	35.36	53	64.64
เจรียง	81	31.51	176	68.69	30	36.58	52	63.42
มโหรี	183	72.20	74	28.80	62	75.60	20	24.40

จากตารางที่ 57 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพรู้จักมากที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 92.60 รองลงมา คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 71.20 และน้อยที่สุด คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 21.40 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 78.60 รองลงมา คือ เจรียง คิดเป็นร้อยละ 68.69 และน้อยที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 7.40

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพชั้นสูงรู้จักมากที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 92.68 รองลงมา คือ เซิ้ง
 คิดเป็นร้อยละ 87.20 และน้อยที่สุด คือ เรือมอไชย คิดเป็นร้อยละ 35.36 ส่วน
 ประเพณีที่ผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ เรือมอไชย คิดเป็นร้อยละ 64.64 รองลงมา คือ
 เจริญง คิดเป็นร้อยละ 63.42 และน้อยที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 7.32

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 58 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น จากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
เพลงโกรธา	28 13.79	60 40.26	61 40.95	7 4.69	33 22.14	109 73.17	39 26.17	55 36.91	55 36.92
หมอลำ	78 32.77	107 44.95	53 22.28	25 10.50	90 37.81	123 51.69	138 57.98	75 31.51	25 10.51
เซิ้ง	42 37.50	11 9.82	59 52.60	5 4.46	107 95.53	- -	92 82.14	6 5.35	14 12.51
กัศัตริย์	27 18.24	56 37.83	65 43.93	10 6.75	39 26.35	99 66.90	44 29.72	56 37.83	48 32.45
เรือมอันเร	17 15.31	38 34.23	56 50.46	10 9.00	32 28.82	69 62.18	21 18.91	48 43.24	42 37.85
ลิโอบตึงต๋อง	12 11.76	28 27.45	62 60.79	4 3.92	28 27.45	70 68.63	20 19.60	33 32.35	49 48.05
เรือมตรต	24 27.27	32 36.36	32 36.37	5 5.68	22 25.00	61 69.32	32 36.36	41 46.59	15 17.05
เรือมอาโย	7 12.72	17 30.90	31 56.38	4 7.27	11 20.00	40 72.73	14 25.45	23 41.81	18 32.74
เรือมเรียง	8 9.87	25 30.86	48 59.27	8 9.87	18 22.22	55 67.91	22 27.16	26 32.09	33 40.75
เรือมพิธี	30 16.39	107 58.46	46 25.15	18 9.83	82 44.80	83 45.37	65 35.51	106 57.92	12 6.57

จากตารางที่ 58 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่
 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด ไค้แก๋ เข็ง
 คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา ไค้แก๋ หมอลำ เรือมตรต และเพลงโคราช คิด
 เป็นร้อยละ 32.79 27.27 และ 18.79 ตามลำดับ และน้อยที่สุด ไค้แก๋ เจริียง
 คิดเป็นร้อยละ 9.87 ส่วนประเพณีที่นักศึกษาได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด
 ไค้แก๋ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 10.50 รองลงมา ไค้แก๋ เจริียง มโหรี และ
 เรือมอันเร คิดเป็นร้อยละ 9.87 9.83 และ 9.00 ตามลำดับ และน้อยที่สุด
 ไค้แก๋ กโนมตึงต๋อง คิดเป็นร้อยละ 3.92 สำหรับประเพณีที่นักศึกษาได้รับความรู้
 จากท้องถิ่นมากที่สุด ไค้แก๋ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 82.14 รองลงมา ไค้แก๋ หมอลำ
 เรือมตรต และมโหรี คิดเป็นร้อยละ 57.98 36.36 และ 35.51 ตามลำดับ
 และน้อยที่สุด ไค้แก๋ เรือมอันเร คิดเป็นร้อยละ 18.91

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น จากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้											
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น					
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย			
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน			
เพลงโคราช	16 35.55	17 37.77	12 26.68	6 13.33	11 24.44	28 62.23	17 37.77	22 48.88	6 13.35			
หมอลำ	39 51.31	24 31.57	13 17.12	15 19.73	31 40.78	30 39.49	52 68.42	19 25.00	5 6.58			
เซิ้ง	28 38.88	32 44.44	12 16.68	14 19.44	34 47.22	24 33.34	41 56.94	26 36.11	5 6.95			
กันตรึม	11 18.03	15 24.59	35 57.38	3 4.91	14 22.95	44 72.14	16 26.22	19 31.14	26 73.78			
เรือมอันเร	2 4.65	18 41.86	23 53.49	2 4.65	16 37.20	25 58.15	10 23.25	4 9.30	29 67.45			
กโนมตึงต๋อง	4 9.09	8 18.18	32 72.73	2 4.54	10 22.72	32 72.74	10 22.72	8 18.18	26 77.28			
เรือมตรด	6 14.63	10 24.39	25 60.98	2 4.87	4 9.75	35 85.38	10 24.39	10 24.39	21 51.22			
เรือมอาโย	3 10.34	7 24.13	19 65.53	1 3.44	2 6.89	26 89.67	7 24.13	6 20.68	16 55.19			
เจรียง	5 16.66	6 20.00	19 63.34	1 3.33	5 16.66	24 80.01	10 33.33	9 30.00	11 36.67			
มโหรี	9 14.51	38 61.29	15 24.20	5 8.06	25 40.32	32 51.62	15 24.19	23 37.09	24 38.72			

จากตารางที่ 59 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้ได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 51.31 รองลงมา ได้แก่ เซิ้ง เพลงโคราช และกัณฑ์ราม คิดเป็นร้อยละ 38.88 35.55 และ 18.03 ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ เรือมอญเร คิดเป็นร้อยละ 4.65 ส่วนประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากสถานศึกษา มากที่สุด ได้แก่ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 19.73 รองลงมา ได้แก่ เซิ้ง เพลงโคราช และมโหรี คิดเป็นร้อยละ 19.44 13.33 และ 8.06 ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ เจริญ คิดเป็นร้อยละ 3.33 สำหรับประเพณีที่มีผู้ที่ได้รับความรู้จากท้องถิ่น มากที่สุด ได้แก่ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมา ได้แก่ เซิ้ง เพลงโคราช และเจริญ คิดเป็นร้อยละ 56.94 37.77 และ 33.33 ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ กโนบตึงต๋อง คิดเป็นร้อยละ 22.72

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม
 ประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรงเสริม		ควรงเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	24	16.10	125	83.90	8	6.40	18	14.40	108	86.40
หมอลำ	24	10.08	214	89.92	14	6.54	25	11.68	199	92.99
เซิ้ง	30	26.78	182	73.22	13	7.14	33	18.13	165	90.65
กันตรึม	26	17.56	122	82.44	8	6.55	18	14.75	109	89.34
เรือมอันเร	15	13.51	96	86.49	6	6.25	25	26.04	84	87.50
กโนมตึงต๋อง	17	16.66	85	83.34	4	4.70	16	18.82	74	87.05
เรือมตรท	10	11.36	78	88.64	3	3.84	11	14.10	69	88.46
เรือมฮาไย	3	5.45	52	94.55	7	13.46	11	21.15	43	82.69
เจรียง	14	17.28	69	82.72	6	8.95	9	13.43	61	91.04
มโหรี	14	7.65	169	92.35	16	9.46	34	20.11	139	82.24

จากตารางที่ 60 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ เรือมอไช คิด เป็นร้อยละ 94.55 รองลงมา คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 92.35 และน้อยที่สุด คือ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 73.22 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 26.78 รองลงมา คือ กัณฑ์ม คิดเป็นร้อยละ 17.56 และน้อยที่สุด คือ เรือมอไช คิดเป็นร้อยละ 5.45

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นนี้ ครอบครัควจัดกิจกรรมส่งเสริมเรือมอไชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.46 รองลงมา คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 9.46 และน้อยที่สุด คือ เรือมตรต คิดเป็น ร้อยละ 3.84 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมเรือมอันเรมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 26.04 รองลงมา คือ เรือมอไช คิดเป็นร้อยละ 21.15 และน้อยที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 11.68 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมหมอลำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.99 รองลงมา คือ เจริญ คิดเป็นร้อยละ 91.04 และน้อยที่สุด คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 82.24

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 61 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถูกส่งเสริม		ควรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	7	15.55	38	84.45	-	-	2	5.26	36	94.73
หมอลำ	7	9.21	69	90.79	2	2.89	2	2.89	65	94.20
เซิ้ง	4	5.55	68	94.45	3	4.41	3	4.41	62	91.17
กันตรึม	10	16.39	51	83.61	-	-	3	5.88	48	94.11
เรือมอันเร	5	11.62	38	88.38	-	-	3	7.89	35	92.10
กโนบคิงคอง	6	13.63	38	98.37	1	2.63	5	13.15	35	92.10
เรือมตรศ	3	7.31	38	92.69	2	5.26	5	13.15	33	86.84
เรือมอาโย	3	10.34	26	89.66	-	-	2	7.69	24	92.30
เจรียง	4	13.33	26	86.67	2	7.69	3	11.53	23	88.46
มโหรี	2	3.22	60	96.78	3	5.00	14	23.33	52	86.66

จากตารางที่ 61 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ กโนมตึงต๋อง คิดเป็นร้อยละ 98.37 รองลงมา คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 96.78 และน้อยที่สุด คือ กัณฑ์รึม คิดเป็นร้อยละ 83.61 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ กัณฑ์รึม คิดเป็นร้อยละ 16.39 รองลงมา คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 15.55 และน้อยที่สุด คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 3.22

ส่วนผู้ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นนั้น ครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมเจริ่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.69 รองลงมา คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 5.26 และน้อยที่สุด คือ กโนมตึงต๋อง คิดเป็นร้อยละ 2.63 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมมโหรี คิดเป็นร้อยละ 23.33 รองลงมา คือ กโนมตึงต๋องและเรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 13.15 เท่ากัน และ น้อยที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 2.89 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริม เพลงโคราชมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.73 รองลงมา คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 94.20 และน้อยที่สุด คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 86.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น
จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเพณี	ปวช.				ปวส.			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	59	47.20	66	52.80	18	47.36	20	52.64
หมอลำ	106	49.53	108	50.47	44	63.76	25	36.24
เซิ้ง	104	57.14	78	42.86	45	66.17	23	33.83
กันตรึม	59	48.36	63	51.64	30	58.82	21	41.18
เรือมอันเร่	57	59.37	39	40.63	27	71.05	11	28.95
กโนมตึงต๋อง	42	49.41	43	50.59	26	68.42	12	31.58
เรือมตรท	49	94.23	29	5.77	28	73.68	10	26.32
เรือมฮาโย	30	57.69	22	42.31	18	69.23	8	30.77
เจริียง	36	53.73	31	46.27	18	69.23	8	30.77
มโหรี	94	55.62	75	44.38	40	66.66	20	33.34

จากตารางที่ 62 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 94.23 รองลงมา คือ เรือมอันเร คิดเป็นร้อยละ 59.37 และ น้อยที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 47.20 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วม กิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมา คือ กัณฑ์ม คิดเป็นร้อยละ 51.64 และน้อยที่สุด คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 5.77

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมา คือ เรือมอันเร คิดเป็นร้อยละ 71.05 และน้อยที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 47.36 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและ ไม่แน่ใจมากที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 52.64 รองลงมา คือ กัณฑ์ม คิดเป็นร้อยละ 41.18 และน้อยที่สุด คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 26.32

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 63 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล จำแนกตามภูมิภาค

ประเพณี	กลุ่มภูมิภาคที่ 1				กลุ่มภูมิภาคที่ 2			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	90	51.42	85	48.58	65	39.63	99	60.37
โกนจุก	128	73.14	47	26.86	135	82.31	29	17.69
กินคอง	174	99.42	1	0.58	159	96.95	5	3.05
งั้นเขื่อนคี	174	99.42	1	0.58	159	96.95	5	3.05
ทำบุญตออายุ	129	74.13	46	25.87	125	76.21	39	23.09
ตั้งศาลพระภูมิ	146	83.42	29	16.58	138	84.14	26	15.86

จากตารางที่ 63 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 คือ จังหวัดนครราชสีมา และชัยภูมิ รู้จักมากที่สุด คือ กินคอง และงั้นเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 99.42 เท่ากัน รองลงมา คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 83.42 และน้อยที่สุด คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 51.42 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 48.58 รองลงมาคือ โกนจุก คิดเป็นร้อยละ 26.86 และน้อยที่สุด คือ กินคอง และงั้นเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 0.58 เท่ากัน

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 คือ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ รู้จักมากที่สุด คือ กินคอง และงั้นเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 96.95 เท่ากัน รองลงมา คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 84.14 และน้อยที่สุด คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 39.63 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุดคือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 60.39 รองลงมา คือ ทำบุญตออายุ คิดเป็นร้อยละ 23.09 และน้อยที่สุด คือ กินคอง และงั้นเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 3.05 เท่ากัน

ตารางที่ 64 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 ที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
ทัศนคติ	7 7.77	48 53.33	35 38.88	2 2.22	24 26.66	64 71.11	19 21.11	62 68.88	9 10.00
โกนจุก	17 13.28	49 38.28	62 48.43	3 2.34	30 23.43	95 74.21	28 21.87	79 61.71	21 16.40
กินคอง	81 46.55	59 33.90	34 19.54	22 12.64	39 22.41	113 64.94	113 64.94	43 24.71	18 10.34
งั้นเขื่อนตี	63 36.20	71 40.80	40 22.98	16 9.19	44 25.28	114 65.51	90 51.72	63 36.20	21 12.06
ทำบุญตออายุ	31 24.03	45 34.88	53 41.08	2 1.55	16 12.40	111 86.04	29 22.48	61 47.28	39 30.23
ตั้งศาลพระภูมิ	24 52.17	88 60.27	34 23.28	5 3.42	48 32.87	93 63.69	40 27.39	77 52.73	29 19.86

จากตารางที่ 64 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 คือ จังหวัดนครราชสีมา และชัยภูมิได้
 ได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมา ได้แก่ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 46.55 และ

น้อยที่สุด คือ ตัดผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 7.77 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรูจาก
 สถานศึกษามากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 12.64 รองลงมา คือ งันเฮือนดี คิด
 เป็นร้อยละ 9.19 และน้อยที่สุด ไคแก่ หัวบุญต่ออายุ คิดเป็นร้อยละ 1.55 สำหรับ
 ประเพณีที่มีผู้ได้รับความรูจากท้องถิ่นมากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 64.94
 รองลงมา ไคแก่ งันเฮือนดี คิดเป็นร้อยละ 51.72 และน้อยที่สุด คือ ตัดผมไฟ
 คิดเป็นร้อยละ 21.11

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 65 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 ที่ได้รับความรู้ด้านประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
ตัดผมไฟ	2 3.07	31 47.69	32 49.24	- -	7 10.76	58 89.24	8 12.30	29 44.61	28 43.06
โกนจุก	11 8.14	63 46.66	61 45.20	2 1.48	18 13.33	115 85.19	23 17.03	49 36.29	63 46.68
กินทอง	89 55.97	48 30.18	22 13.85	10 6.28	24 15.09	124 78.63	102 64.15	35 22.01	22 13.84
งั้นเขื่อนคี	58 36.47	78 49.05	23 14.48	9 5.66	20 12.57	130 81.77	91 57.23	45 28.30	23 14.47
ทำบุญทอดอายุ	17 13.60	55 44.00	53 42.40	2 1.60	18 14.40	105 84.00	21 16.80	58 46.40	46 36.80
ตั้งศาลพระภูมิ	17 12.31	74 53.62	47 34.07	4 2.89	35 25.36	99 71.75	21 15.21	62 44.92	65 39.87

จากตารางที่ 65 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 คือ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ กินทอง คิดเป็นร้อยละ 55.97 รองลงมา ไตแก้งงั้นเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 36.47 และน้อยที่สุด คือ

ศักดิ์ฉมไฟ คิดเป็นร้อยละ 3.07 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด
 คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 6.28 รองลงมา ไค้แก๋ จันเฮือนดี คิดเป็นร้อยละ 5.66
 และน้อยที่สุด คือ ศักดิ์ฉมไฟ สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ
 กินคอง คิดเป็นร้อยละ 64.15 รองลงมา ไค้แก๋ จันเฮือนดี คิดเป็นร้อยละ 57.23
 และน้อยที่สุด ไค้แก๋ ศักดิ์ฉมไฟ คิดเป็นร้อยละ 12.30

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 66 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถูกส่งเสริม		ควรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	16	17.77	74	82.23	43	58.10	4	5.40	30	40.54
โกนจุก	32	25.00	96	75.00	50	52.08	5	5.20	47	48.95
กินคอง	4	2.29	170	97.71	107	62.94	5	2.94	74	43.52
งันเฮือนดี	11	6.32	163	93.68	101	61.96	2	1.22	72	44.71
ทำบุญตออายุ	34	26.35	95	73.65	54	56.84	4	4.21	46	48.42
ตั้งศาลพระภูมิ	46	31.50	100	68.50	56	56.00	9	9.00	38	38.00

จากตารางที่ 66 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาที่อยู่ในภูมิภาคที่ 1 คือ จังหวัดนครราชสีมา และชัยภูมิ เห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 97.71 รองลงมา คือ งันเฮือนดี คิดเป็นร้อยละ 93.68 และน้อยที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 68.50 ส่วนประเพณีที่ผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ

คิดเป็นร้อยละ 31.50 รองลงมา ได้แก่ ทำบุญต่ออายุ คิดเป็นร้อยละ 26.35 และน้อยที่สุด คือ กินทอง คิดเป็นร้อยละ 2.29

ส่วนผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลนั้น ครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีกินทองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.94 รองลงมา คือ วันเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 61.96 และน้อยที่สุด คือ โคนจุก คิดเป็นร้อยละ 52.08 ส่วนสถานที่มาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการตั้งศาลพระภูมิมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.00 รองลงมา คือ ตักผมไฟ คิดเป็นร้อยละ 5.40 และน้อยที่สุด คือ วันเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 1.22 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณี โคนจุก คิดเป็นร้อยละ 48.95 รองลงมา คือ ทำบุญต่ออายุ คิดเป็นร้อยละ 48.42 และน้อยที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 38.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 67 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรงเสริม		ควรงเสริม		ครอบครั		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัดผมไฟ	15	23.07	50	76.93	31	62.00	1	2.00	19	38.00
โกนจุก	31	22.96	104	77.04	60	57.69	5	4.80	43	41.34
กินคอง	5	3.14	154	96.86	99	64.28	1	0.64	64	41.55
งันเขื่อนที	17	10.69	142	89.31	77	54.22	1	0.70	69	48.59
ทำบุญต้ออายุ	49	39.20	76	60.80	55	72.36	1	1.31	18	23.68
ตั้งศาลพระภูมิ	43	31.15	95	68.85	61	64.21	4	4.21	42	44.21

จากตารางที่ 67 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาที่อยู่ในภูมิภาคที่ 2 คือ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ เห็นว่าควรงเสริมมากที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 96.86 รองลงมา คือ งันเขื่อนที คิดเป็นร้อยละ 89.31 และน้อยที่สุด คือ ทำบุญต้ออายุ คิดเป็นร้อยละ 60.80 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรงเสริมมากที่สุด คือ ทำบุญต้ออายุ คิดเป็น

ร้อยละ 39.20 รองลงมา คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 31.15 และ น้อยที่สุด คือ กินทอง คิดเป็นร้อยละ 3.14

สำหรับผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลนั้น
 ครอบคลุมการจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีกินทองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.28
 รองลงมา คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 64.21 และน้อยที่สุด คือ งั้นเฮือนดี
 คิดเป็นร้อยละ 54.22 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีโกนจุก
 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.80 รองลงมา คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ
 4.21 และน้อยที่สุด คือ กินทอง คิดเป็นร้อยละ 0.64 สำหรับห้องกิจกรรมจัด
 กิจกรรมส่งเสริมประเพณีงั้นเฮือนดีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.59 รองลงมา คือ
 การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 44.21 และน้อยที่สุด คือ ทำบุญทอดอาลัย คิดเป็น
 ร้อยละ 23.68

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 68 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคล
จำแนกตามภูมิภาค

ประเพณี	กลุ่มภูมิภาคที่ 1				กลุ่มภูมิภาคที่ 2			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษิณไฟ	49	66.21	25	33.79	35	70.00	15	30.00
โกนจุก	54	56.25	42	43.75	84	80.76	20	19.24
กินคอง	146	85.88	24	14.12	137	88.96	17	11.04
งันเขื่อนคี	117	71.77	46	28.23	119	83.80	23	16.20
ทำบุญทอดอายุ	58	61.05	37	38.95	57	75.00	19	25.00
ตั้งศาลพระภูมิ	51	51.00	49	49.00	70	73.68	25	26.32

จากตารางที่ 68 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและบุคคลที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 คือ จังหวัดนครราชสีมาและชัยภูมิ เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีกินคองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.88 รองลงมาคือ งันเขื่อนคี คิดเป็นร้อยละ 71.77 และน้อยที่สุด คือ

การตั้งศาลพระภูมิ/คิดเป็นร้อยละ 51.00 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมา คือ โคนจุก คิดเป็นร้อยละ 43.75 และน้อยที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 14.12

สำหรับประเพณีที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิลำเนาที่ 2 คือ อจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ กินคอง-คิดเป็นร้อยละ 88.96 รองลงมา คือ งันเขื่อนดี คิดเป็นร้อยละ 83.80 และน้อยที่สุด คือ ตักฉมไฟ คิดเป็นร้อยละ 70.00 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ การตั้งศาลพระภูมิ คิดเป็นร้อยละ 26.32 รองลงมา คือ ทำบุญตออายุ คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุด คือ กินคอง คิดเป็นร้อยละ 11.04

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 69 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีพศึกษาที่มีความรู้ความชำนาญพิเศษเกี่ยวกับ
สังคม จำแนกตามภูมิลำเนา

ประเภท	กลุ่มภูมิลำเนาที่ 1				กลุ่มภูมิลำเนาที่ 2			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญชำชะ	45	25.71	130	74.29	62	37.80	102	62.20
บุญสงกรานต์	175	98.85	2	1.15	162	98.78	2	1.22
บุญกุมขาวใหญ่	168	96.00	7	4.00	42	25.60	122	74.40
การผูกเสี่ยว	150	85.71	23	14.29	132	80.48	32	19.52
ดูขวัญ	152	86.85	23	13.15	136	82.92	28	17.08
สร้างน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่	45	25.71	130	74.29	146	89.02	18	10.98
แข่งเรือ	168	96.00	7	4.00	140	85.36	24	14.64
ลอยกระทง	174	94.42	1	0.58	158	96.34	6	3.66

จากตารางที่ 69 จะเห็นว่าประเภทพิเศษเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิลำเนาที่ 1 คือ จังหวัดนครราชสีมา และชัยภูมิ รู้จักมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คือ
98.85 รองลงมา คือ บุญกุมขาวใหญ่ และแข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 96.00 เท่ากัน
และน้อยที่สุด คือ บุญชำชะ และสร้างน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 25.71 เท่ากัน
ส่วนประเภทที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญชำชะ และสร้างน้ำพระ รคน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็น
ร้อยละ 74.29 เท่ากัน รองลงมาคือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ
น้อยที่สุด คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 0.58

ส่วนประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิจำเนาที่ 2 คือ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ รู้จักมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 98.78 รองลงมา คือ ดอยกระทัง คิดเป็นร้อยละ 96.34 และน้อยที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 25.60 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 74.40 รองลงมา คือ บุญข้าชะ คิดเป็นร้อยละ 62.20 และน้อยที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 1.22

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 70 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 ที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับสังคมจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
บุญช่าชะ	16 35.55	18 40.00	11 24.45	5 11.11	9 20.00	31 68.88	28 62.22	17 37.77	- -
บุญสงกรานต์	118 68.20	46 26.58	9 5.20	56 32.36	60 34.68	57 32.96	136 78.61	24 13.87	13 21.39
บุญกุ่มขาวใหญ่	16 9.52	18 10.71	134 90.48	5 2.97	9 5.35	154 91.68	28 16.66	19 11.30	121 72.04
การผูกเสี่ยว	16 7.33	69 46.00	65 46.67	9 6.00	34 22.66	107 71.34	27 18.00	72 48.00	51 34.00
สู้ขวัญ	55 36.18	77 50.65	20 13.17	24 15.78	54 35.52	74 48.70	69 45.39	68 44.73	15 9.88
สร้างน้ำพระ รดน้ำผู้ใหญ่	25 55.55	16 35.55	4 8.90	- -	17 37.77	28 62.23	28 62.23	17 37.77	- -
แข่งเรือ	30 17.85	54 32.14	84 50.01	11 6.54	37 22.02	120 71.44	48 28.57	54 32.14	66 39.29
ลอยกระทง	123 70.68	37 21.26	14 8.06	66 37.93	70 40.22	38 21.85	131 75.28	33 18.96	10 5.76

จากตารางที่ 70 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิลาเนาที่ 1 คือ จังหวัดนครราชสีมา และชัยภูมิ ได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด
คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 70.68 รองลงมา คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ
68.20 และน้อยที่สุด คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 7.33 ส่วนประเพณีที่มีผู้ใ้
รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 37.93 รองลงมา
คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 32.36 และน้อยที่สุด คือ สรงน้ำพระ รดน้ำผู้ใหญ่
สำหรับประเพณีที่มีผู้ใ้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ
78.61 รองลงมา คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 75.28 และน้อยที่สุด คือ
บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 16.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 71 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 ที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับสังคมจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
บุญชำชะ	20 32.25	25 40.32	17 27.43	5 8.06	5 8.06	52 83.88	25 40.32	20 32.25	17 27.43
บุญสงกรานต์	100 61.72	49 30.24	13 8.04	42 25.92	49 30.24	71 43.84	126 77.77	28 17.28	8 4.95
บุญกุ่มข้าวใหญ่	9 21.42	22 52.38	11 26.20	3 7.14	6 14.28	33 78.58	15 35.71	16 38.09	11 26.20
การผูกเสี่ยว	20 15.15	67 50.75	45 34.10	2 1.51	14 10.60	118 87.89	30 22.72	59 44.69	43 32.59
สู้ขวัญ	51 37.50	71 52.20	14 10.30	24 17.64	51 37.50	61 44.86	63 46.32	55 40.44	18 13.24
ตรงนำพระ									
รคนำผู้ใหญ่	48 32.87	75 51.36	23 15.77	8 5.47	38 26.02	90 68.51	55 37.67	77 52.73	14 9.60
แข่งเรือ	23 16.42	43 30.71	74 52.87	7 5.00	19 13.57	114 81.43	36 25.71	53 37.85	51 36.44
ลอยกระทง	90 56.96	58 36.70	10 43.04	46 29.11	69 43.67	43 27.22	117 74.05	37 23.41	4 2.54

จากตารางที่ 71 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิภาคที่ 2 คือ จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ ได้รับความรู้จากครอบครัว
มากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 61.72 รองลงมา คือ ลอยกระทง
คิดเป็นร้อยละ 56.96 และน้อยที่สุด คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 15.15
ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษามากที่สุด คือ ลอยกระทง คิดเป็น
ร้อยละ 29.11 รองลงมาคือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 25.92 และน้อยที่สุด
คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 15.15 สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จาก
ท้องถิ่นมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 77.77 รองลงมาคือ ลอยกระทง
คิดเป็นร้อยละ 74.05 และน้อยที่สุด คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 22.22

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 72 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคม

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถูกส่งเสริม		ควรส่งเสริม		ครอบคลุม		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญข้าวสะ	14	31.11	31	68.89	11	35.48	-	-	20	64.52
บุญสงกรานต์	2	1.15	171	98.85	50	29.23	21	12.28	100	58.49
บุญกุ่มข้าวใหญ่	9	5.35	159	94.65	50	31.44	9	5.66	100	62.90
การผูกเสี่ยว	14	9.33	136	90.67	90	66.17	-	-	46	43.83
สุขวัญ	18	11.84	134	88.16	77	57.46	27	20.14	30	22.40
สร้างนำพระ รคนำบุญใหญ่	6	13.33	39	86.67	19	48.71	10	25.64	10	25.65
แข่งเรือ	9	5.35	159	94.65	40	25.15	19	11.94	100	62.91
ลอยกระทง	10	5.74	164	94.26	58	35.36	-	-	106	64.64

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 72 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิสำเนาที่ 1 เห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 98.85
รองลงมา คือ บุญกุมขาวใหญ่ และแข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 94.65 เท่ากัน และ
น้อยที่สุด คือ บุญข้าะ คิดเป็นร้อยละ 68.89 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควร
ส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญข้าะ คิดเป็นร้อยละ 31.11 รองลงมา คือ สรงน้ำพระ
รดน้ำผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 13.33 และน้อยที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ
1.15

สำหรับผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคมนั้น ครอบครั้วควร
จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการผูกเสี่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.17 รองลงมา
คือ สูขวัญ คิดเป็นร้อยละ 57.46 และน้อยที่สุด คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ
25.15 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีสรงน้ำพระ รดน้ำผู้ใหญ่
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.64 รองลงมา คือ สูขวัญ คิดเป็นร้อยละ 20.14
และน้อยที่สุด คือ บุญกุมขาวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 5.66 สำหรับท้องถิ่นควรจัด
กิจกรรมส่งเสริมประเพณีลอยกระทงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.64 รองลงมา คือ
บุญข้าะ คิดเป็นร้อยละ 64.52 และน้อยที่สุด คือ สูขวัญ คิดเป็นร้อยละ 22.40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 73 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคม

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรส่งเสริม		ควรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญชำอะ	11	17.74	51	82.26	9	17.64	3	5.88	39	76.48
บุญสงกรานต์	3	1.85	159	98.15	11	6.91	21	13.20	127	79.89
บุญกุ่มขาวใหญ่	12	28.57	30	71.43	9	30.00	2	6.66	19	63.34
การผูกเสี่ยว	24	18.18	108	81.82	38	35.18	9	8.33	61	56.49
สุขขวัญ	16	11.76	120	88.24	54	45.00	10	8.33	56	46.67
สงกรานต์ รคน้ำผู้ใหญ่	8	5.47	138	94.53	42	30.43	12	8.69	84	60.88
แข่งเรือ	11	7.85	129	92.15	6	4.65	6	4.65	117	90.70
ลอยกระทง	5	3.16	153	96.84	12	7.84	30	19.60	111	72.56

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 73 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิสำเนาที่ 2 เห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 98.15
รองลงมา คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 96.84 และน้อยที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่
คิดเป็นร้อยละ 71.43 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ
บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมา คือ การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ
18.18 และน้อยที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 1.85

สำหรับผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคมนั้น ครอบครั้วควร
จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีสู่ขวัญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา คือ
การผูกเสี่ยว คิดเป็นร้อยละ 35.18 และน้อยที่สุด คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ
4.65 ส่วนสถานศึกษาคควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีลอยกระทงมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 19.60 รองลงมา คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 13.20 และน้อยที่สุด
คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 4.65 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณี
แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 90.70 รองลงมา คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ
79.89 และน้อยที่สุด คือ สู่ขวัญ คิดเป็นร้อยละ 46.67

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 74 จำนวนและรอยละของนักศึกษาอาชีวศึกษา เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับสังคม จำแนกตามภูมิภาค

ประเพณี	กลุ่มภูมิภาคที่ 1				กลุ่มภูมิภาคที่ 2			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
บุญบั้งไฟ	20	64.51	11	35.49	40	78.43	11	21.57
บุญสงกรานต์	159	92.98	12	7.02	153	96.22	6	3.78
บุญกุ่มข้าวใหญ่	58	36.47	101	63.53	2	8.00	28	92.00
การผูกเสี่ยว	89	65.44	47	34.56	76	70.37	32	29.63
สู่ขวัญ	50	37.31	84	62.69	98	81.66	22	18.34
สงกรานต์ รดน้ำผู้ใหญ่	31	79.48	8	20.52	127	92.02	11	7.98
แข่งเรือ	130	81.76	29	18.24	86	66.66	43	33.34
ลอยกระทง	153	93.29	11	6.71	147	96.07	6	3.93

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 74 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิลาเนาที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 93.29
รองลงมา คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 92.98 และน้อยที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่
คิดเป็นร้อยละ 36.47 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด
คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 63.53 รองลงมา คือ ผู้ขวัญ คิดเป็นร้อยละ
62.69 และน้อยที่สุด คือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 6.71

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับสังคมที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิลาเนาที่ 2 เข้าร่วม
กิจกรรมมากที่สุด คือ บุญสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 96.22 รองลงมา คือ
ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 96.07 และน้อยที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ ส่วนประเพณี
ที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ บุญกุ่มข้าวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 92.00
รองลงมา คือ แข่งเรือ คิดเป็นร้อยละ 33.34 และน้อยที่สุด คือ บุญสงกรานต์
คิดเป็นร้อยละ 3.78

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 75 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ด้านประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ จำแนกตามภูมิภาค

ประเพณี	กลุ่มภูมิภาคที่ 1				กลุ่มภูมิภาคที่ 2			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณสถาน	165	94.28	10	5.72	145	88.41	19	11.59
บุญข้าวจี	93	53.14	82	46.83	95	57.92	69	42.08
บุญบั้งไฟ	155	88.57	20	11.43	150	91.46	14	8.54
บุญข้าวสาก	113	64.57	62	35.43	103	62.80	61	37.20
การขอฝน	154	88.00	21	12.00	136	82.92	28	17.08
การลงแขก	158	90.28	17	9.72	148	90.24	16	9.76

จากตารางที่ 75 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 รู้จักมากที่สุด คือ บุญคุณสถาน คิดเป็นร้อยละ 94.28 รองลงมา คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 90.28 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 53.14 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 46.83 รองลงมา คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 35.43 และน้อยที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 9.72

ส่วนประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 รู้จักมากที่สุด คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 91.46 รองลงมา คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 90.24 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 57.92 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 42.08 รองลงมา คือ บุญข้าวสาก 37.20 และน้อยที่สุด คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 8.54

ตารางที่ 76 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 ที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับอาชีพจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้											
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น					
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย			
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน			
บุญคุณเอาน	75 45.45	65 39.39	25 15.16	32 19.39	43 26.06	90 54.55	97 58.78	48 29.09	20 12.13			
บุญขาวจี	26 27.95	41 44.08	26 27.97	1 1.07	19 20.43	73 78.50	41 44.08	36 38.70	16 17.22			
บุญบั้งไฟ	49 31.61	67 43.22	39 25.17	17 10.96	52 33.54	86 55.50	90 58.06	36 23.22	29 18.72			
บุญขาวดาก	35 30.97	40 35.39	38 33.64	6 5.30	29 25.66	78 69.04	58 51.32	25 22.12	30 26.58			
การขอฝน	23 14.93	62 40.25	69 44.82	13 8.44	17 11.03	124 80.53	48 31.16	61 39.61	45 29.23			
การลงแขก	53 33.54	59 37.34	46 29.12	8 5.06	29 18.35	121 76.59	71 44.93	46 29.11	41 25.96			

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 76 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิสำเนาที่ 1 ได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ บุญคุณสถาน คิดเป็นร้อยละ
45.45 รองลงมา คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 33.54 และน้อยที่สุด คือ
การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 14.93 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษา
มากที่สุด คือ บุญคุณสถาน คิดเป็นร้อยละ 19.39 รองลงมา คือ การขอฝน คิดเป็น
ร้อยละ 8.44 และน้อยที่สุด คือ บุญซำอี คิดเป็นร้อยละ 1.07 สำหรับ
ประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ บุญคุณสถาน คิดเป็นร้อยละ 58.78
รองลงมา คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 58.06 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิด
เป็นร้อยละ 31.16

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 77 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 ที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับอาชีพจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
บุญคุณदान	75 45.45	25 17.24	45 37.31	32 22.06	13 8.96	100 68.98	48 33.10	20 13.79	77 53.11
บุญขาวจี	41 43.15	26 17.93	28 38.92	19 13.10	3 2.06	73 84.84	36 24.82	18 12.41	41 62.77
บุญบั้งไฟ	67 46.20	39 26.89	44 26.91	17 11.72	17 11.72	116 76.56	91 62.75	35 24.13	24 13.12
บุญขาวสาก	40 38.83	38 36.89	25 24.28	6 5.82	10 9.70	87 84.48	59 57.28	35 33.98	9 8.74
การขอฝน	21 15.44	71 52.20	44 32.36	- -	17 12.50	119 87.50	48 35.29	69 50.73	19 13.98
การรดน้ขก	98 66.21	31 20.94	19 12.85	8 5.40	31 20.94	109 73.66	87 58.78	22 14.86	39 26.36

จากตารางที่ 77 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิสำเนาที่ 2 ได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ
66.21 รองลงมา คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 46.20 และน้อยที่สุด คือ การ
ขอฝน คิดเป็นร้อยละ 15.44 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษามาก
ที่สุด คือ บุญคูณลาน คิดเป็นร้อยละ 22.06 รองลงมา คือ บุญข้าวจี คิดเป็น
ร้อยละ 13.10 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้
จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 62.75 รองลงมา คือ การ
ลงแขก คิดเป็นร้อยละ 58.78 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 24.82

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 78 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถงเสริม		ควรถงเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณลาน	3	1.81	162	98.19	35	21.60	27	16.66	100	61.74
บุญชาวจี	8	8.60	85	91.40	14	16.47	11	12.94	60	70.59
บุญบังไฟ	13	8.38	142	91.62	13	9.15	19	13.38	110	77.47
บุญชาวสาบ	5	4.42	108	95.58	21	19.44	9	8.33	78	72.23
การขอฝน	60	38.96	94	61.04	11	11.70	5	5.31	78	82.99
การลงแขก	6	3.79	152	96.21	39	25.65	7	4.60	106	69.75

จากตารางที่ 78 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 เห็นว่าควรถงเสริมมากที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 98.19 รองลงมา คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 96.21 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ

61.04 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 38.96 รองลงมา คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 8.60 และน้อยที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 1.81

สำหรับผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพนั้น ครอบครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการลงแขกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.65 รองลงมา คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 21.60 และน้อยที่สุด คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 9.15 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญคุณลานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.66 รองลงมา คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 13.38 และน้อยที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 4.60 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการขอฝนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.99 รองลงมา คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 77.47 และน้อยที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 61.72

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 79 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเภทที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ

ประเภท	การจัดกิจกรรมส่งเสริม						บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม			
	ไม่ควรงเสริม		ควรงเสริม		ครอบคลุม		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคุณदान	5	3.44	140	96.56	20	14.28	14	1.00	106	84.72
บุญขาวจี	12	12.63	83	87.37	2	2.40	2	2.40	79	95.20
บุญบั้งไฟ	13	8.66	137	91.34	9	6.56	12	3.75	116	84.69
บุญขาวสาก	5	4.85	98	95.15	13	13.26	3	3.06	82	83.68
การขอฝน	52	38.23	84	61.77	7	8.33	1	1.19	76	90.48
การลงแขก	2	1.35	146	98.65	38	26.02	2	1.36	106	72.62

จากตารางที่ 79 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 เห็นควรงเสริมมากที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 98.65 รองลงมา คือ บุญคุณदान คิดเป็นร้อยละ 96.56 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 61.77

ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 38.23 รองลงมา คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 12.63 และน้อยที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 1.35

สำหรับผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพนั้น กรมการปกครอง จัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการลงแขกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.02 รองลงมา คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 14.28 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 2.40 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ 8.75 รองลงมา คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 3.06 และน้อยที่สุด บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 1.00 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมประเพณีบุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 95.20 รองลงมา คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 90.48 และน้อยที่สุด คือ การลงแขก คิดเป็นร้อยละ 72.62

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 80 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับอาชีพ จำแนกตามภูมิลำเนา

ประเพณี	กลุ่มภูมิลำเนาที่ 1				กลุ่มภูมิลำเนาที่ 2			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญคูณลาน	137	84.56	25	15.44	121	86.42	19	13.58
บุญข้าวจี	68	80.00	17	20.00	74	89.15	9	10.85
บุญบั้งไฟ	111	78.16	31	21.84	117	85.40	20	14.60
บุญข้าวสาก	85	78.70	23	21.30	81	82.65	17	17.35
การขอฝน	60	63.82	34	36.18	58	69.04	26	30.96
การลงแขก	119	78.28	33	21.72	126	86.30	20	13.70

จากตารางที่ 80 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิลำเนาที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญคูณลาน คิดเป็นร้อยละ 84.56 รองลงมา คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 80.00 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 63.82 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 36.18 รองลงมา คือ บุญบั้งไฟ คิดเป็นร้อยละ

21.84 และน้อยที่สุด คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 15.44

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิลำเนาที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 89.15 รองลงมา คือ บุญคุณลาน คิดเป็นร้อยละ 86.42 และน้อยที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 69.04 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ การขอฝน คิดเป็นร้อยละ 30.96 รองลงมา คือ บุญข้าวสาก คิดเป็นร้อยละ 17.35 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวจี คิดเป็นร้อยละ 10.85

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 81 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ด้านประเพณีเกี่ยวกับศาสนา จำแนกตามภูมิภาค

ประเพณี	กลุ่มภูมิลำเนาที่ 1				กลุ่มภูมิลำเนาที่ 2			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเข้ากรรม	65	37.14	110	62.86	62	37.80	102	62.20
บุญเวส	153	87.42	22	12.58	146	89.02	18	10.98
บุญเข้าพรรษา	175	100.00	-	-	160	97.56	4	2.44
บุญออกพรรษา	173	98.85	2	1.15	160	97.56	4	2.44
บุญกรู้น้ำ	171	97.71	4	2.29	157	95.73	7	4.27
บุญข้าวประดับดิน	44	25.14	131	74.86	47	28.65	117	71.35
บุญกระยาสารท	140	80.00	35	20.00	134	81.70	30	18.30
บุญวิสาขบูชา	175	100.00	-	-	162	98.78	2	1.22
การบวชนาค	171	97.71	4	2.29	163	99.39	1	0.61
พิธีโกนตา	32	18.28	143	81.72	66	40.24	98	59.76

จากตารางที่ 81 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิลำเนาที่ 1 รู้จักมากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา และบุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 100.00 เท่ากัน รองลงมา คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 98.85 และน้อยที่สุดคือ พิธีโกนตา คิดเป็นร้อยละ 18.28 ส่วนประเพณีที่ผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ พิธีโกนตา คิดเป็นร้อยละ 81.72 รองลงมา คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 74.86 และน้อยที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 1.15

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิดำเนาที่ 2 รู้จักมากที่สุด
คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 99.39 รองลงมา คือ บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ
98.78 และน้อยที่สุด คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 28.65 ส่วนประเพณีที่มี
ผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 71.35 รองลงมา คือ
บุญเขากกรรม คิดเป็นร้อยละ 62.00 และน้อยที่สุด คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ
0.61

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 82 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครที่ 1 ที่ได้รับความรู้ความประเพณีเกี่ยวกับศาสนาจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้											
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น					
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย			
	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ	จำ- ร้อยละ นวน ร้อยละ			
บุญเซากรรม	27 41.53	28 43.07	10 15.40	12 18.46	14 21.53	39 60.01	36 55.38	12 18.46	17 26.16			
บุญผะเหวด	64 41.83	68 44.44	21 14.13	14 9.15	49 32.02	90 58.83	93 60.78	50 32.67	10 6.50			
บุญเซาพรรษา	104 59.42	58 33.14	13 7.44	68 38.85	70 40.00	37 21.15	111 63.42	36 20.57	26 16.01			
บุญออกพรรษา	109 63.00	47 27.16	15 9.84	70 40.46	66 38.15	35 21.39	127 73.41	28 16.18	16 10.41			
บุญกฐิน ผ้าป่า	71 41.52	38 22.22	62 58.48	89 52.04	12 7.01	70 40.95	98 57.30	53 30.99	20 11.71			
บุญชวาประคัมคิน	16 36.36	14 31.81	14 63.64	10 22.72	12 27.27	22 77.28	24 54.54	20 45.46	- -			
บุญกระยาสาธาท	30 21.42	47 33.57	63 45.01	16 11.42	33 23.57	91 65.01	84 60.00	27 19.28	29 20.72			
บุญวิสาขบูชา	102 58.28	56 32.00	17 9.72	74 42.28	67 38.28	35 19.44	126 72.00	29 16.57	21 11.43			
การบวชนาค	89 52.04	60 35.08	22 12.88	31 18.12	50 29.23	90 52.65	127 74.26	25 14.61	19 11.13			
พิธีโศคนตา	17 53.12	7 21.87	8 25.01	6 18.75	6 18.75	20 62.50	20 62.50	4 12.50	8 25.00			

จากตารางที่ 82 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
 ภูมิลำเนาที่ 1 ได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ
 63.00 รองลงมา คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 59.42 และน้อยที่สุด คือ
 บุญกระยาสาธต คิดเป็นร้อยละ 21.42 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จาก
 สถานศึกษามากที่สุด คือ บุญกฐิน ผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 52.04 รองลงมา คือ
 บุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 42.28 และน้อยที่สุด คือ บุญยเวส คิดเป็นร้อยละ
 9.15 สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ การบวชนาค คิด
 เป็นร้อยละ 74.26 รองลงมา คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 73.41 และ
 น้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 55.38

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 83 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 ที่ได้รับความรู้ทางประเพณีเกี่ยวกับศาสนาจากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
บุญเขากกรรม	8 12.90	38 61.29	16 25.81	1 1.61	11 17.74	50 80.65	22 35.48	24 38.70	16 25.82
บุญยเวศ	53 36.30	58 39.72	35 23.98	15 10.27	32 21.91	99 67.82	78 53.42	46 31.50	22 15.08
บุญเขามรณา	106 66.25	52 32.50	2 1.25	69 43.12	55 34.37	36 22.51	118 73.75	37 23.12	5 3.13
บุญออกพรรษา	103 64.37	43 26.87	14 8.76	54 33.75	63 39.37	43 26.88	118 73.75	34 21.25	8 5.00
บุญกฐิน ผ้าป่า	77 49.04	65 41.40	15 9.56	28 17.83	64 40.76	65 41.41	108 68.78	42 26.75	7 4.47
บุญข้าวประดับดิน	18 38.29	16 34.04	13 27.67	2 4.25	7 14.89	38 80.86	22 46.80	16 34.04	9 19.16
บุญกระยาสาธา	57 42.53	46 34.32	31 23.25	9 6.71	24 17.91	101 75.38	66 49.25	54 40.29	14 10.46
บุญวิสาขบูชา	91 56.17	51 31.48	20 12.35	65 40.12	56 34.56	41 25.32	115 70.98	33 20.37	14 8.65
การบวชนาค	74 45.39	58 35.58	31 19.03	13 7.97	21 12.88	129 79.15	103 63.19	42 25.76	18 11.05
วิถีโกนตา	20 30.30	19 63.33	27 6.67	8 12.12	3 4.54	55 83.34	20 30.30	27 40.90	19 28.80

จากตารางที่ 83 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิสำเนาที่ 2 ได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ
66.25 รองลงมา คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 64.37 และน้อยที่สุด คือ
บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 12.90 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากสถานศึกษา
มากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 43.12 รองลงมาคือ บุญวิสาขบูชา
คิดเป็นร้อยละ 40.12 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 1.61
สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา และ
บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 73.75 เช่นเดียวกัน รองลงมา คือ บุญวิสาขบูชา
คิดเป็นร้อยละ 70.98 และน้อยที่สุด คือ พิธีโกนคาง คัดเป็นร้อยละ 30.30

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 84 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนา

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถูกส่งเสริม		ควรส่งเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเขากกรรม	10	15.38	55	84.62	8	14.54	.6	10.90	47	85.46
บุญยเวส	5	3.26	148	96.74	18	12.16	20	13.51	110	74.32
บุญเขาทรรษา	2	1.14	173	98.86	32	18.49	41	23.69	100	57.80
บุญออกพรรษา	1	0.57	172	99.43	30	17.44	37	21.51	105	61.45
บุญกฐิน ผ้าป่า	7	4.09	164	95.91	29	17.68	23	14.02	112	68.29
บุญข้าวประดับดิน	4	9.09	40	90.91	12	30.00	11	27.50	17	42.50
บุญกระยาสารท	3	2.14	137	97.86	30	21.89	16	11.67	91	66.42
บุญวิสาขบูชา	2	1.14	173	98.86	26	15.02	49	28.32	98	56.64
การบวชนาค	7	4.09	164	95.91	82	50.00	16	9.75	66	40.24
พิธีโศกนา	3	9.37	29	90.63	11	37.93	-	-	18	62.07

จากตารางที่ 34 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาที่อยู่ใน
กลุ่มภูมิลาเนาที่ 1 เห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ
99.43 รองลงมา คือ บุญเข้าพรรษา และบุญวิสาขบูชา คิดเป็นร้อยละ 98.86
เช่นเดียวกัน และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 84.62 ส่วน
ประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ
15.38 รองลงมา คือ พิธีโกนตา คิดเป็นร้อยละ 9.37 และน้อยที่สุด คือ
บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 0.57

สำหรับผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนานั้น ครอบครั
ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีมีวชนากมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา
คือ พิธีโกนตา คิดเป็นร้อยละ 37.93 และน้อยที่สุด คือ บุญเวส คิดเป็นร้อยละ
12.16 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญวิสาขชามากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 28.32 รองลงมา คือ บุญข้าวประดับดิน คิดเป็นร้อยละ 27.50
และน้อยที่สุด คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 9.75 สำหรับท้องถิ่นควรจัด
กิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญเข้ากรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.46 รองลงมา
คือ บุญเวส คิดเป็นร้อยละ 74.32 และน้อยที่สุด คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ
40.24

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 85 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิดำเนาที่ 2 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนา

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถงเสริม		ควรถงเสริม		ครอบครัว		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเข้ากรรม	10	16.12	52	83.88	1	1.92	2	3.84	49	94.24
บุญเวส	7	4.79	159	95.21	9	5.66	13	8.17	137	86.17
บุญเข้าพรรษา	1	0.62	159	99.38	13	8.17	41	25.78	105	66.05
บุญออกพรรษา	3	1.87	157	98.13	11	7.00	31	19.74	115	73.26
บุญกฐิน ผ้าป่า	7	4.45	150	95.55	18	12.00	17	11.33	115	76.67
บุญข้าวประดับดิน	7	14.89	40	85.11	9	22.50	1	2.50	30	75.00
บุญกระยาสาธ	11	8.20	123	91.80	24	19.51	7	5.69	92	74.80
บุญวิสาขบูชา	4	2.46	158	97.54	13	8.22	45	28.48	100	63.30
การบวชนาค	4	2.45	159	97.55	64	40.25	7	4.40	88	55.35
ฉัตรโศคนตา	5	7.57	61	92.43	22	36.06	1	1.63	38	62.31

จากตารางที่ 85 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิจำเนาคี 2 เห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ
99.38 รองลงมา คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 98.13 และน้อยที่สุด คือ
บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 83.88 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควรส่งเสริม
มากที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 16.12 รองลงมา คือ บุญข้าวประดับดิน
คิดเป็นร้อยละ 14.89 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 0.62

สำหรับผู้ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นครสวรรค์
ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีการบวชนาค คิดเป็นร้อยละ 40.25 รองลงมาคือ
พิธีโคณฑา คิดเป็นร้อยละ 36.06 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ
1.92 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีบุญวิสาขบูชามากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 28.48 รองลงมา คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 25.78
และน้อยที่สุด คือ พิธีโคณฑา คิดเป็นร้อยละ 1.63 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรม
ส่งเสริมประเพณีบุญเข้ากรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.24 รองลงมา คือ
บุญเวส คิดเป็นร้อยละ 86.17 และน้อยที่สุด คือ การบวชนาค คิดเป็นร้อยละ
55.35

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 86 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับศาสนา จำแนกตามภูมิลำเนา

ประเพณี	กลุ่มภูมิลำเนาที่ 1				กลุ่มภูมิลำเนาที่ 2			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุญเข้ากรรม	40	72.72	15	27.28	38	73.07	14	26.93
บุญผะเหวด	131	88.51	17	11.49	122	76.72	37	23.28
บุญเข้าพรรษา	160	98.48	43	7.52	153	96.22	6	3.78
บุญออกพรรษา	159	92.44	13	7.56	148	94.26	9	5.74
บุญกฐิน ผ้าป่า	138	84.14	26	15.86	134	89.33	16	10.67
บุญข้าวประดับดิน	28	70.00	12	30.00	32	80.00	8	20.00
บุญกระษัตราศารท	118	86.13	19	13.87	107	83.59	16	16.41
บุญวิสาขบูชา	157	90.75	16	9.25	155	83.78	3	16.22
การบวชนาค	139	84.75	25	15.25	132	83.01	27	16.99
พิธีโศกนาฏ	20	68.96	9	31.04	51	83.60	10	16.40

จากตารางที่ 86 จะเห็นว่า ประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม
ภูมิสำเนาที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 92.48
รองลงมา คือ บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 92.44 และน้อยที่สุด คือ พิธีโดนทา
คิดเป็นร้อยละ 68.96 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด
คือ พิธีโดนทา คิดเป็นร้อยละ 31.04 รองลงมา คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ
27.28 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 7.52

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับศาสนาที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิสำเนาที่ 2 เข
ร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 96.22 รองลงมา คือ
บุญออกพรรษา คิดเป็นร้อยละ 94.26 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้ากรรม คิดเป็น
ร้อยละ 73.07 ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจที่สุด คือ
บุญเข้ากรรม คิดเป็นร้อยละ 26.93 รองลงมา คือ บุญยเวส คิดเป็นร้อยละ
23.28 และน้อยที่สุด คือ บุญเข้าพรรษา คิดเป็นร้อยละ 3.78

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 87 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น จำแนกตามภูมิภาค

ประเพณี	กลุ่มภูมิภาคที่ 1				กลุ่มภูมิภาคที่ 2			
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	162	92.57	13	7.43	64	39.02	100	60.98
หมอลำ	149	85.14	26	14.86	152	92.68	12	7.32
เซิ้ง	89	50.85	86	49.15	135	82.31	29	17.69
กันตรึม	158	90.28	17	9.72	120	73.17	44	26.83
เรือมอ้ไเร	60	34.28	115	65.72	95	57.92	69	42.08
กโนมดิ่งต๋อง	55	31.42	120	68.58	92	56.09	72	43.91
เรือมตรท	60	34.28	115	65.72	76	46.34	88	53.66
เรือมอาโย	34	19.42	141	80.58	53	32.31	111	67.69
เจรียง	34	19.42	141	80.58	78	47.56	86	52.44
มโหรี	127	72.57	48	27.43	120	73.17	46	26.83

จากตารางที่ 87 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 รู้จักมากที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 92.57 รองลงมา คือ กันตรึม คิดเป็นร้อยละ 90.28 และน้อยที่สุด คือ เรือมอาโย กับเจรียง คิดเป็นร้อยละ 19.42 เท่ากัน ส่วนประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ เรือมอาโย กับเจรียง คิดเป็นร้อยละ 80.58 เท่ากัน รองลงมา คือ กโนมดิ่งต๋อง คิดเป็นร้อยละ 68.58 และน้อยที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 7.43

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิสำเนา
 ที่ 2 รู้จักมากที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 92.68 รองลงมา คือ เซิ้ง
 คิดเป็นร้อยละ 82.31 และน้อยที่สุด คือ เว็มนาโย คิดเป็นร้อยละ 32.31 ส่วน
 ประเพณีที่มีผู้ไม่รู้จักมากที่สุด คือ เว็มนาโย คิดเป็นร้อยละ 67.69 รองลงมา คือ
 เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 60.98 และน้อยที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 7.32

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 88 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคอำเภอที่ 1 ที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น จากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน	จำ- ร้อยละ นวน
เพลงโคราช	36 22.22	55 33.95	71 43.83	12 7.40	31 19.13	119 73.47	47 29.01	55 33.95	60 37.04
หมอลำ	71 47.65	56 37.58	22 14.77	20 13.42	64 42.95	65 43.63	103 69.12	43 28.85	3 2.03
เซิ้ง	17 19.10	63 70.78	9 10.12	12 13.48	39 43.82	38 42.70	42 47.19	41 46.06	6 6.75
กันตรึม	12 7.59	26 16.45	120 75.96	7 4.43	20 12.65	131 82.92	14 8.86	31 19.62	113 71.52
เรือมอันเร	7 11.66	18 30.00	35 58.34	8 13.33	16 26.66	36 60.01	7 11.66	22 36.66	31 51.68
โน้มนวดต๋อง	7 12.72	9 16.36	39 70.92	1 1.81	11 20.00	43 78.19	7 12.72	14 25.45	34 61.83
เรือมตรด	16 26.66	21 35.00	23 38.34	2 3.33	14 23.33	44 73.34	17 28.33	29 48.33	14 23.34
เรือมอาโย	1 2.94	4 11.76	29 85.30	3 8.82	4 11.76	27 79.42	5 14.70	6 17.64	23 67.66
วரியง	3 8.82	6 17.64	25 73.54	5 14.70	5 14.70	24 70.60	1 2.94	5 14.70	28 82.36
โยหรี	24 18.89	86 67.71	17 13.40	14 11.02	65 51.18	48 37.80	56 44.09	60 47.24	11 8.67

จากตารางที่ 88 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิลำเนาที่ 1 ได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 47.65 รองลงมา คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 26.66 และ น้อยที่สุด คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 2.94 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้ จากสถานศึกษามากที่สุด คือ เจริ้ง คิดเป็นร้อยละ 14.70 รองลงมา คือ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 13.48 และน้อยที่สุด คือ กโนบติงทอง คิดเป็นร้อยละ 1.81 สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 69.12 รองลงมา คือ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 47.19 และน้อยที่สุด คือ เจริ้ง คิดเป็นร้อยละ 2.94

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 89 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครปีที่ 2 ที่ได้รับความรู้ตามประเพณีเกี่ยวกับกิจกรรมและการละเล่น จากแหล่งความรู้

ประเพณี	แหล่งความรู้								
	ครอบครัว			สถานศึกษา			ท้องถิ่น		
	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย	มาก	น้อย	ไม่เคย
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
เพลงโคราช	8 12.50	22 34.37	34 53.13	1 1.56	13 20.31	50 78.13	9 14.06	22 34.37	33 51.57
หมอลำ	46 30.26	75 49.34	31 20.40	20 13.15	56 36.84	76 50.01	87 57.23	51 33.55	14 9.22
เซิ้ง	33 24.44	69 51.11	33 24.45	20 14.81	62 45.92	53 39.27	61 45.18	61 45.18	13 9.64
กัณฑ์กรม	26 21.66	45 37.50	49 40.84	6 5.00	33 27.50	81 67.50	46 38.33	44 36.66	30 25.01
เรือมอันเร	11 11.57	38 40.00	46 48.43	3 3.15	32 33.68	60 63.17	24 25.26	39 41.05	32 33.69
กโนมตึงทอง	8 8.69	27 29.34	57 61.97	4 4.34	27 29.34	61 66.32	23 25.00	27 29.34	42 45.66
เรือมตรท	13 17.10	21 27.63	42 55.27	5 6.57	10 13.15	61 80.28	24 31.57	22 28.94	30 39.49
เรือมอาโย	8 15.09	20 37.73	25 47.18	1 1.88	9 16.98	43 81.14	15 28.30	23 43.39	15 28.31
เจรียง	12 15.38	25 32.05	41 52.57	3 3.84	18 23.07	57 73.09	30 38.46	30 38.46	18 23.08
มโหรี	14 11.66	59 49.16	47 39.18	8 6.66	42 35.00	70 58.34	35 29.16	64 53.33	21 17.51

จากตารางที่ 89 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแต่งและกำระเด่นที่ นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิดำเนาที่ 2 ได้รับความรู้จากครอบครัวมากที่สุด คือ หมอตำ คัดเป็นร้อยละ 30.26 รองลงมา คือ เข็ง คัดเป็นร้อยละ 24.44 และน้อยที่สุด คือ กโนบติงค็อง คัดเป็นร้อยละ 8.69 ส่วนประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จาก สถานศึกษามากที่สุด คือ เข็ง คัดเป็นร้อยละ 14.81 รองลงมา คือ หมอตำ คัดเป็นร้อยละ 13.15 และน้อยที่สุด คือ เพลงโคราช คัดเป็นร้อยละ 1.56 สำหรับประเพณีที่มีผู้ได้รับความรู้จากท้องถิ่นมากที่สุด คือ หมอตำ คัดเป็นร้อยละ 57.23 รองลงมา คือ เข็ง คัดเป็นร้อยละ 45.18 และน้อยที่สุด คือ เพลงโคราช คัดเป็นร้อยละ 14.06

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 90 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 1 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเภทนี้เกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น

ประเภท	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่วางส่งเสริม		วางส่งเสริม		ครูชมคร่ำ		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	15	9.25	147	90.75	15	10.20	18	12.24	114	77.56
หมอลำ	16	10.73	133	89.27	15	11.27	25	18.79	93	69.94
เซิ้ง	17	19.10	72	80.90	6	8.33	16	22.22	50	69.45
กันตรึม	10	6.32	148	93.68	8	5.40	17	11.48	123	83.12
เรือมอันเร	5	8.33	55	91.67	6	10.90	18	32.72	31	56.38
กโนมตึงต๋อง	5	9.09	50	90.91	5	10.00	13	26.00	32	64.00
เรือมตรด	1	1.66	59	93.34	5	8.47	11	18.64	43	72.88
เรือมอาโย	2	5.88	32	94.12	5	15.62	9	28.12	18	56.26
เจรียง	1	2.94	33	97.06	6	18.18	8	24.24	19	57.58
มโหรี	3	2.36	124	97.64	15	12.09	29	23.38	80	64.53

จากตารางที่ 90 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิลำเนาที่ 1 เห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 98.34 รองลงมา คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 97.64 และ น้อยที่สุด คือ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 80.90 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควร ส่งเสริมมากที่สุด คือ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 19.10 รองลงมา คือ หมอลำ คิดเป็น ร้อยละ 10.73 และน้อยที่สุด คือ เรือมตรต คิดเป็นร้อยละ 1.66

สำหรับผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการ ละเล่นนั้น ครอบครัวยุคปัจจุบันจัดกิจกรรมส่งเสริมเจริญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.18 รองลงมา คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 15.62 และน้อยที่สุด คือ กัณฑ์รำ คิดเป็นร้อยละ 5.40 ส่วนสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมเรือมอันเรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.72 รองลงมา คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 28.12 และ น้อยที่สุด คือ กัณฑ์รำ คิดเป็นร้อยละ 11.48 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรม ส่งเสริมกัณฑ์รำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.12 รองลงมา คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 77.56 และน้อยที่สุด คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 36.26

ตารางที่ 91 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกลุ่มภูมิภาคที่ 2 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและบุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น

ประเพณี	การจัดกิจกรรมส่งเสริม				บุคลากรจัดกิจกรรมส่งเสริม					
	ไม่ควรถูกส่งเสริม		ควรส่งเสริม		ครอบคลุม		สถานศึกษา		ท้องถิ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	12	18.75	52	81.25	3	5.76	6	11.53	43	82.71
หมอลำ	17	11.18	135	88.82	4	29.62	13	9.62	118	60.76
เซิ้ง	19	14.07	116	85.93	1	0.86	18	15.51	97	83.63
กันตรึม	20	16.66	100	83.34	2	2.00	6	6.00	92	92.00
เรือมอันเร	16	16.84	79	83.16	-	-	12	15.18	67	84.82
กโนมตึงต๋อง	15	16.30	77	83.70	-	-	8	10.38	69	89.62
เรือมตรท	13	17.10	63	82.90	-	-	5	7.93	58	92.07
เรือมอาไย	4	7.54	49	92.46	2	4.08	4	8.16	43	87.76
เจรียง	18	23.07	60	76.93	-	-	4	6.66	56	93.34
มโหรี	10	8.33	110	91.67	4	3.63	19	17.27	87	79.10

จากตารางที่ 91 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิลาเนาที่ 2 เห็นว่าควรส่งเสริมมากที่สุด คือ เรือมอไช คิดเป็นร้อยละ 92.46 รองลงมา คือ มโหรี คิดเป็นร้อยละ 91.67 และ น้อยที่สุด คือ เจริ้ง คิดเป็นร้อยละ 76.93 ส่วนประเพณีที่มีผู้เห็นว่าไม่ควร ส่งเสริมมากที่สุด คือ เจริ้ง คิดเป็นร้อยละ 23.07 รองลงมา คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 18.75 และน้อยที่สุด คือ เรือมอไช คิดเป็นร้อยละ 7.54

สำหรับผู้ที่ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการ ละเล่นนั้น ครอมครัวควรจัดกิจกรรมส่งเสริมหมอลำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.62 รองลงมา คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 5.76 และน้อยที่สุด คือ เข็ง คิดเป็น ร้อยละ 0.86 ส่วนสถานศึกษาคควรจัดกิจกรรมส่งเสริมมโหรีคิดเป็นร้อยละ 17.27 รองลงมา คือ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 15.51 และน้อยที่สุด คือ กัณฑ์ม คิดเป็นร้อยละ 6.00 สำหรับท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมเจริญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.34 รองลงมา คือ เรือมตรค คิดเป็นร้อยละ 92.07 และ น้อยที่สุด คือ หมอลำ คิดเป็นร้อยละ 60.76

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 92 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่น
จำแนกตามภูมิภาค

ประเพณี	กลุ่มภูมิลำเนาที่ 1				กลุ่มภูมิลำเนาที่ 2			
	เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ		เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพลงโคราช	77	52.38	70	47.62	27	51.92	25	48.08
หมอลำ	78	58.64	55	41.33	72	53.33	63	46.67
เซิ้ง	23	45.83	39	54.17	70	60.34	46	39.66
กันตรึม	92	62.16	56	37.84	55	55.00	45	43.00
เรือมอันเร	29	52.72	26	47.28	55	69.62	24	30.38
กโนมตึงต๋อง	26	52.00	24	48.00	42	54.77	35	45.23
เรือมตรก	38	64.40	21	35.60	39	61.90	24	38.10
เรือมฮาโย	18	56.23	14	43.75	30	61.22	19	38.78
เจรียง	19	57.57	14	42.43	35	58.33	25	41.67
มโหรี	74	59.67	50	40.33	60	54.54	50	45.46

จากตารางที่ 92 จะเห็นว่าประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่ นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มภูมิสำเนาที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ เรือมตรท คิดเป็น ร้อยละ 64.40 รองลงมา คือ กัณฑ์ริม คิดเป็นร้อยละ 62.16 และน้อยที่สุด คือ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 45.83 ส่วนประเพณีที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่แน่ใจมากที่สุด คือ เรือมอาโย คิดเป็นร้อยละ 94.75 รองลงมา คือ เข็ง คิดเป็นร้อยละ 54.17 และน้อยที่สุด คือ เรือมตรท คิดเป็นร้อยละ 35.60

สำหรับประเพณีเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นที่นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่ม ภูมิสำเนาที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ เรือมอันเร คิดเป็นร้อยละ 69.62 รองลงมา คือ เรือมตรท คิดเป็นร้อยละ 61.90. และน้อยที่สุด คือ เพลงโคราช คิดเป็นร้อยละ 51.92

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย